

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

63. gadagājums

2020. gada 22. jūnijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/851 (2020. gada 18. jūnijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 862/2007 par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību ⁽¹⁾ ... 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 ⁽¹⁾ 13

LĒMUMI

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2020/853 (2020. gada 18. jūnijs), ar ko Vāciju pilnvaro grozīt tās divpusējo autotransporta nolīgumu ar Šveici, lai atļautu kabotāžas pārvadājumus, kad tiek sniegti starptautiski pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem pierobežas reģionos starp abām valstīm 44
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2020/854 (2020. gada 18. jūnijs), ar ko Itāliju pilnvaro vest sarunas un noslēgt ar Šveici nolīgumu, kas atļauj kabotāžas pārvadājumus, kad tiek sniegti starptautiski pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem pierobežas reģionos starp abām valstīm 47

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2020/851

(2020. gada 18. jūnijs),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 862/2007 par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 338. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 862/2007 ⁽²⁾ nosaka kopēju un salīdzināmu tiesisko regulējumu Eiropas statistikai par migrāciju un starptautisko aizsardzību.
- (2) Lai reaģētu uz jaunām vajadzībām Savienībā attiecībā uz statistiku par migrāciju un starptautisko aizsardzību un tā kā migrācijas iezīmes strauji mainās, ir nepieciešams izveidot sistēmu, kas ļauj ātri reaģēt uz mainīgajām vajadzībām attiecībā uz statistiku par migrāciju un starptautisko aizsardzību.
- (3) Lai atbalstītu Savienību, efektīvi reaģējot uz migrācijas radītām problēmām un izstrādājot uz cilvēktiesībām balstītus politikas virzienus, ir nepieciešams vākt datus par migrāciju un starptautisko aizsardzību biežāk nekā reizi gadā.
- (4) Statistika par migrāciju un starptautisko aizsardzību ir ļoti svarīga, lai pētītu, formulētu un izvērtētu plašu politikas virzienu spektru, jo īpaši attiecībā uz reakciju uz tādu personu ierašanos, kuras Eiropā meklē aizsardzību, ar mērķi definēt un piemērot vislabākos politikas virzienus.
- (5) Statistika par migrāciju un starptautisko aizsardzību ir būtiska, lai gūtu pārskatu par migrācijas kustībām Savienībā un lai dalībvalstis varētu pienācīgi piemērot Savienības tiesības saskaņā ar pamattiesībām, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta") un Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2020. gada 20. marta nostāja pirmajā lasījumā (OV C 139, 28.4.2020., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2020. gada 17. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 862/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību, kā arī lai atceltu Padomes Regulu (EEK) Nr. 311/76 attiecībā uz statistikas vākšanu par ārvalstu darba ņēmējiem (OV L 199, 31.7.2007., 23. lpp.).

- (6) Lai nodrošinātu dalībvalstu sniegto datu kvalitāti, un it īpaši salīdzināmību, un lai sagatavotu ticamus pārskatus Savienības līmenī, izmantoto datu pamatā vajadzētu būt vienādām koncepcijām un tiem būtu jāattiecas uz vienādu pārskata datumu vai periodu.
- (7) Datiem, kas sniegti par migrāciju un starptautisko aizsardzību, vajadzētu būt saskanīgiem ar attiecīgo statistiku, kas savākta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 862/2007.
- (8) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 ⁽³⁾ paredz atsauces sistēmu Eiropas statistikai par migrāciju un starptautisko aizsardzību. Tā it īpaši prasa dalībvalstīm ievērot profesionālās neatkarības, taisnīguma, objektivitātes, ticamības, statistiskās konfidencialitātes un izmaksu lietderības principus, kā arī tajā norādītos kvalitātes kritērijus.
- (9) Kvalitātes ziņojumi ir būtiski, lai izvērtētu un uzlabotu Eiropas statistikas kvalitāti un ziņotu par to. Eiropas Statistikas sistēmas komiteja ir apstiprinājusi Eiropas Statistikas sistēmas (ESS) kvalitātes ziņojumu struktūras standartu saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 223/2009 minēto noteikumu par statistikas kvalitāti. Minētajam ESS standartam būtu jāpalīdz saskaņot ziņošanu par kvalitāti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 862/2007.
- (10) Lai uzlabotu statistikas sagatavošanas efektivitāti, valstu statistikas iestādēm ir tiesības ātri un bez maksas piekļūt visiem administratīvajiem ierakstiem savās attiecīgajās publiskās pārvaldes sistēmās un tos izmantot, kā arī integrēt minētos administratīvos ierakstus statistikā, ciktāl tas nepieciešams, lai izstrādātu, sagatavotu un izplatītu Eiropas statistiku saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 223/2009 17.a pantā paredzētajiem noteikumiem par piekļuvi administratīvajiem ierakstiem un to izmantošanu un integrēšanu.
- (11) Izstrādājot, sagatavojot un izplatot Eiropas statistiku, valsts un Eiropas statistikas iestādēm un attiecīgā gadījumā citām attiecīgām iestādēm būtu jāņem vērā principi, kas izklāstīti Eiropas Statistikas prakses kodeksā, kuru Eiropas Statistikas sistēmas komiteja pārskatīja un atjaunināja 2017. gada 16. novembrī.
- (12) Izmēģinājuma pētījumos būtu jāņem vērā Savienības pievienotā vērtība, jāparedz nosacījumi jaunas datu vākšanas, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 862/2007 darbības jomā, ieviešanai, jānovērtē īstenošanas iespējas un statistikas kvalitāte, tostarp tās salīdzināmība starp valstīm, kā arī saistīto datu vākšanu izmaksas. Pirms sākt katru konkrēto izmēģinājuma pētījumu, Komisijai (*Eurostat*) būtu jāpārskata attiecīgie administratīvie avoti Savienības līmenī un jāpārbauda, vai vajadzīgo statistiku varētu balstīt uz minētajiem avotiem. Prioritāte būtu jāpiešķir pieteikumu skaita un noraidīto pirmās uzturēšanās atļaujas pieteikumu skaita izskatīšanai. Komisijai (*Eurostat*) ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm būtu jāizvērtē minēto izmēģinājuma pētījumu rezultāti un būtu jādara rezultāti publiski pieejami. Jaunu datu vākšanu ieviešana dalībvalstīs būtu jāapsver tikai tad, ja izmēģinājuma pētījumu rezultātu izvērtējums ir pozitīvs. Komisijai arī būtu jāapspriežas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1725 ⁽⁴⁾ par tiesību aktu apspriešanu.
- (13) Ir svarīgi optimizēt esošās informācijas un jau savākto datu izmantošanu Regulas (EK) Nr. 862/2007 darbības jomā. Šajā nolūkā būtu jāizpēta esošie datu avoti Savienības un valstu līmenī, kā arī veidi, kā gūt labumu no sadarbības satvariem, kas izveidoti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (ES) 2019/817 ⁽⁵⁾ un (ES) 2019/818 ⁽⁶⁾, lai

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistikas programmu komiteju (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/817 (2019. gada 20. maijs), ar ko izveido satvaru ES informācijas sistēmu sadarbībai robežu un vīzu jomā un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2016/399, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240, (ES) 2018/1726 un (ES) 2018/1861 un Padomes Lēmumus 2004/512/EK un 2008/633/TI (OV L 135, 22.5.2019., 27. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/818 (2019. gada 20. maijs), ar ko izveido satvaru ES informācijas sistēmu sadarbībai policijas un tiesu iestāžu sadarbības, patvēruma un migrācijas jomā un groza Regulas (ES) 2018/1726, (ES) 2018/1862 un (ES) 2019/816 (OV L 135, 22.5.2019., 85. lpp.).

izvērtētu to izmantošanu oficiālajai statistikai. Šādā izvērtējumā būtu jāietver arī sadarbības koncepcijas īstenošana Savienības līmenī, lai vairākas organizācijas varētu izmantot vienus un tos pašus datus saskaņā ar to vajadzībām un atļaujām, kas tām ir.

- (14) Regulas (EK) Nr. 862/2007 darbības jomā Komisijai (*Eurostat*) būtu jātiecas nodrošināt to datu vākšanu koordinācija, kuras izmanto attiecīgās Savienības aģentūras, un šajā nolūkā būtu jānoslēdz sadarbības nolīgumi ar minētajām aģentūrām to attiecīgās kompetences ietvaros.
- (15) Lai sasniegtu Regulas (EK) Nr. 862/2007 mērķi, būtu jāpiešķir pietiekami finanšu resursi augsti kvalitatīvas Eiropas un valstu statistikas par migrāciju un starptautisko aizsardzību vākšanai, analīzei un izplatīšanai.
- (16) Ja Regulas (EK) Nr. 862/2007 īstenošana prasītu dalībvalsts statistikas sistēmai izstrādāt un īstenot jaunas metodikas un jaunas datu vākšanas statistikas nolūkos saskaņā ar minēto regulu, tostarp minētajai dalībvalstij ņemt dalību izmēģinājuma pētījumos un modernizēt datu avotus un IT sistēmas, būtu jāpiešķir Savienības finansiālais ieguldījums minētajai dalībvalstij dotācijas veidā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷⁾.
- (17) Šī regula ievēro tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, personas datu aizsardzību un nediskrimināciju, kā noteikts Hartā. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 ⁽⁸⁾ un Regula (ES) 2018/1725 attiecas uz to personas datu apstrādi, uz kuriem attiecas Regula (EK) Nr. 862/2007.
- (18) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Regulas (EK) Nr. 862/2007 īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz kvalitātes ziņojumu sagatavošanas kārtības un satura noteikšanu; piemēroto formātu datu nosūtīšanai noteikšanu; sadalījumu precizēšanu; un jaunu datu vākšanu un sadalījumu noteikšanu, pamatojoties uz izmēģinājuma pētījumu rezultātu izvērtējumu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁹⁾.
- (19) Ja Regulas (EK) Nr. 862/2007 īstenošanai būtu nepieciešams veikt būtiskus pielāgojumus dalībvalsts statistikas sistēmā, Komisijai vajadzētu būt iespējai pienācīgi pamatotos gadījumos un uz ierobežotu laiku ar īstenošanas aktiem piešķirt attiecīgajai dalībvalstij atkāpi. Šādi būtiski pielāgojumi it īpaši varētu būt vajadzīgi, ja ir nepieciešams uzlabot savlaicīgumu, pielāgot datu vākšanas metodes, tostarp piekļuvi administratīvajiem avotiem, vai izstrādāt jaunus datu sagatavošanas rīkus.
- (20) Lai efektīvi pārraudzītu Regulas (EK) Nr. 862/2007 piemērošanu, tā ir regulāri jāizvērtē. Komisijai būtu rūpīgi jāizvērtē statistika, kas ir apkopota, ievērojot minēto regulu, kā arī tās kvalitāte un savlaicīga nodrošināšana nolūkā sniegt ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei. Komisijai (*Eurostat*) būtu rūpīgi jāapspriežas ar visiem dalībniekiem, kas ir iesaistīti migrācijas un starptautiskās aizsardzības datu vākšanā un citiem galvenajiem minētās statistikas lietotājiem.

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (21) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, pārskatīt un papildināt esošos kopīgos noteikumus par Eiropas statistikas par migrāciju un starptautisko aizsardzību vākšanu un apkopošanu, nevar pietiekami labi sasniegt, dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi, bet, ņemot vērā saskaņošanas un salīdzināmības iemeslus, to drīzāk var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (22) Tāpēc Regula (EK) Nr. 862/2007 būtu attiecīgi jāgroza.
- (23) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001⁽¹⁰⁾ 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju.
- (24) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Statistikas sistēmas komiteju,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 862/2007 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 862/2007 groza šādi:

1) regulas 1. pantā c) punktu aizstāj ar šādu:

“c) administratīvām un juridiskām procedūrām un procesiem dalībvalstīs attiecībā uz imigrāciju, uzturēšanās atļaujas, pilsonības, patvēruma un citu starptautiskās aizsardzības veidu piešķiršanu, nelegālu iebraukšanu un uzturēšanos, un atgriešanu.”;

2) regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta j) līdz m) apakšpunktus aizstāj ar šādiem:

j) “starptautiskās aizsardzības pieteikums” ir starptautiskās aizsardzības pieteikums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (*), 2. panta h) punktā;

k) “bēgļa statuss” ir bēgļa statuss, kā definēts Direktīvas 2011/95/ES 2. panta e) punktā;

l) “alternatīvās aizsardzības statuss” ir alternatīvās aizsardzības statuss, kā definēts Direktīvas 2011/95/ES 2. panta g) punktā;

m) “ģimenes locekļi” ir ģimenes locekļi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (**), 2. panta g) punktā;

(*) OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.

(**) OV L 180, 29.6.2013., 31. lpp.”;

ii) punkta o) līdz q) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“o) “nepilngadīgais bez pavadības” ir nepilngadīgais bez pavadības, kā definēts Direktīvas 2011/95/ES 2. panta 1) punktā;

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

- p) “ārējās robežas” ir ārējās robežas, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (*), 2. panta 2) punktā;
- q) “trešo valstu valstspiederīgie, kam atteikta ieceļošana”, ir trešo valstu valstspiederīgie, kam pie ārējās robežas atteikta ieceļošana, jo viņi neatbilst visiem Regulas (ES) 2016/399 6. panta 1. punktā paredzētajiem ieceļošanas nosacījumiem un nepieder ne pie vienas no personu kategorijām, kas noteiktas minētās regulas 6. panta 5. punktā;

(*) OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.”;

b) panta 3. punktu svīturo;

3) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) pārskata periodā atsaukto starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitu, kas sadalīti pēc skaidras vai netiešas atsaukšanas, kā norādīts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (*) 27. un 28. pantā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).”;

ii) pirmajā daļā pievieno šādus apakšpunktus:

“d) personu skaitu, kas pārskata periodā iesniegušas starptautiskās aizsardzības pieteikumu vai ir iekļautas minētajā pieteikumā kā ģimenes locekļi un iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumu pirmo reizi;

e) personu skaitu, kas pārskata periodā iesniegušas starptautiskās aizsardzības pieteikumu vai ir iekļautas minētajā pieteikumā kā ģimenes locekļi un kuru pieteikums ir apstrādāts saskaņā ar paātrināto procedūru, kas paredzēta Direktīvas 2013/32/ES 31. panta 8. punktā;

f) personu skaitu, kas pārskata periodā ir iesniegušas Direktīvas 2013/32/ES 40. pantā minēto turpmāko starptautiskās aizsardzības pieteikumu vai ir iekļautas šādā pieteikumā kā ģimenes locekļi;

g) personu skaitu, kas pārskata perioda beigās ir iesniegušas starptautiskās aizsardzības pieteikumu vai ir iekļautas minētajā pieteikumā kā ģimenes locekļi un kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES (*) 17. pantu ir izmantojušas uzņemšanas materiālos nosacījumus, ar kuriem pieteikuma iesniedzējiem nodrošina atbilstošu dzīves līmeni;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 96. lpp.).”;

iii) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Pirmās daļas a) līdz f) apakšpunktā minēto statistiku sadala pēc vecuma un dzimuma, pēc attiecīgo personu pilsonības un pēc nepilngadīgajiem bez pavadības. Tā attiecas uz viena kalendārā mēneša pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) divu mēnešu laikā pēc pārskata mēneša beigām. Pirmais pārskata mēnesis ir 2021. gada janvāris.

Pirmās daļas g) apakšpunktā minētā statistika attiecas uz viena kalendārā gada pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) sešu mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām. Pirmais pārskata gads ir 2021. gads.”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“b) personu skaitu, par kurām ir pieņemts pirmās instances lēmums piešķirt, atsaukt, izbeigt vai atteikties atjaunot bēgļa statusu, ko pārskata periodā pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes;

c) personu skaitu, par kurām ir pieņemts pirmās instances lēmums piešķirt, atsaukt, izbeigt vai atteikties atjaunot alternatīvo aizsardzības statusu, ko pārskata periodā pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes;”;

ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šo statistiku sadala pēc vecuma un dzimuma, pēc attiecīgo personu pilsonības un pēc nepilngadīgajiem bez pavadības. Tā attiecas uz trīs kalendāro mēnešu pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) divu mēnešu laikā pēc pārskata perioda beigām. Pirmais pārskata periods ir no 2021. gada janvāra līdz martam.”;

c) panta 3. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“c) personu skaitu, par kurām ir pieņemti galīgie lēmumi piešķirt, atsaukt, izbeigt vai atteikties atjaunot bēgļa statusu, ko pārskata periodā pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes;

d) personu skaitu, par kurām ir pieņemti galīgie lēmumi piešķirt, atsaukt, izbeigt vai atteikties atjaunot alternatīvo aizsardzības statusu, ko pārskata periodā pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes;”;

ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Minēto statistiku sadala pēc vecuma un dzimuma, pēc attiecīgo personu pilsonības, un, izņemot a) apakšpunktu, pēc nepilngadīgajiem bez pavadības. Turklāt g) apakšpunktā minēto statistiku sadala pēc pastāvīgās dzīvesvietas valsts un pēc lēmuma par patvērumu veida.

Pirmajā apakšpunktā minētā statistika attiecas uz viena kalendārā gada pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) trīs mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām. Pirmais pārskata gads ir 2021. gads.”;

d) panta 4. punktu groza šādi:

i) pirmajā daļā pievieno šādus apakšpunktus:

“f) atkārtotas izskatīšanas pieprasījumu skaits, kuros prasīts uzņemt atpakaļ patvēruma meklētāju vai uzņemties atbildību par viņu;

g) noteikumi, ar kuriem ir pamatoti f) apakšpunktā minētie pieprasījumi;

h) lēmumi, kuri pieņemti attiecībā uz f) apakšpunktā minētajiem pieprasījumiem;

i) to pārvietošanas gadījumu skaits, kuru pamatā ir h) apakšpunktā minētie lēmumi.”;

ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šo statistiku sadala pēc dzimuma un pēc pavadītiem un nepilngadīgajiem bez pavadības. Tā attiecas uz viena kalendārā gada pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) trīs mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām. Pirmais pārskata gads ir 2021. gads.”;

4) regulas 5. panta 1. punktu groza šādi:

a) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Pirmās daļas a) apakšpunktā minēto statistiku sadala saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 14. panta 5. punktu.”;

b) trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Pirmās daļas b) apakšpunktā minēto statistiku sadala pēc vecuma un dzimuma, pēc attiecīgo personu pilsonības, pēc aizturēšanas pamatojuma un pēc aizturēšanas vietas.”;

5) regulas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) statistiku par:

a) uzturēšanās atļauju skaitu, kas izsniegtas trešo valstu valstspiederīgajiem, sadalītu šādi:

i) atļaujas, kas izsniegtas pārskata perioda laikā un ar kurām pirmo reizi atļauj trešo valstu valstspiederīgajam uzturēties valstī, sadalītas pēc pilsonības, pēc pamatojuma atļaujas piešķiršanai, pēc atļaujas derīguma termiņa, pēc vecuma un pēc dzimuma;

ii) atļaujas, kas izsniegtas pārskata perioda laikā un piešķirtas trešo valstu valstspiederīgajam, nomainot imigrācijas statusu vai uzturēšanās iemeslu, sadalītas pēc pilsonības, pēc atļaujas izsniegšanas pamatojuma, pēc atļaujas derīguma termiņa, pēc vecuma un pēc dzimuma;

iii) pārskata perioda beigās spēkā esošās atļaujas (izsniegto atļauju skaits, kas nav atsauktas un kurām nav beidzies termiņš), sadalītas pēc pilsonības, pēc atļaujas izsniegšanas pamatojuma, pēc atļaujas derīguma termiņa, pēc vecuma un pēc dzimuma;

b) pastāvīgo iedzīvotāju skaitu pārskata perioda beigās, sadalītu pēc pilsonības, pēc ilgtermiņa statusa veida, pēc vecuma un pēc dzimuma;

c) to trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kuri pārskata gada laikā ieguvuši ilgtermiņa uzturēšanās atļauju, sadalītu pēc vecuma un pēc dzimuma.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šā panta 1. punktā minētā statistika attiecas uz viena kalendārā gada pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) sešu mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām. Pirmais pārskata gads ir 2021. gads.”;

6) regulas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kuri faktiski ir atstājuši dalībvalsts teritoriju saskaņā ar administratīvu vai tiesas lēmumu vai aktu, kā minēts a) apakšpunktā, sadalītu pēc atgriezto personu pilsonības, pēc atgriešanas un saņemtās palīdzības veida un pēc galamērķa valsts.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šā panta 1. punktā minēto statistiku sadala pēc attiecīgās personas vecuma un dzimuma un pēc nepilngadīgajiem bez pavadības. Tā attiecas uz trīs kalendāro mēnešu pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) divu mēnešu laikā pēc pārskata perioda beigām. Pirmais pārskata periods ir no 2021. gada janvāra līdz martam.”;

7) regulas 8. pantu svītro;

8) regulas 9. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādus punktus:

“1.a Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu saskaņā ar šo regulu nosūtīto datu un metadatu kvalitāti.

1.b Šajā regulā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 223/2009 (*) 12. panta 1. punktā uzskaitītos kvalitātes kritērijus.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienu Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienu Statistikas programmu komiteju (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).”;

b) panta 2. līdz 5. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis kvalitātes ziņojumu formā ziņo Komisijai (*Eurostat*) par izmantotajiem datu avotiem, minēto avotu izvēles iemesliem, izvēlēto datu avotu ietekmi uz statistikas kvalitāti, tehniskajiem un organizatoriskajiem pasākumiem, kas tiek izmantoti personas datu aizsardzības nodrošināšanai, un izmantotajām statistiskā izvērtējuma metodēm un regulāri informē Komisiju (*Eurostat*) par jebkādām izmaiņām attiecībā uz tiem.

3. Pēc Komisijas (*Eurostat*) pieprasījuma dalībvalstis sniedz tai papildu skaidrojumu, kas nepieciešams, lai izvērtētu statistikas informācijas kvalitāti.

4. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju (*Eurostat*) par jebkādu pārskatīšanu vai labojumiem statistikā, kas sniegta saskaņā ar šo regulu, par jebkurām izmaiņām izmantotajās metodēs un datu avotos un par jebkuru attiecīgo informāciju vai izmaiņām attiecībā uz šīs regulas īstenošanu, kas varētu ietekmēt nosūtīto datu kvalitāti.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus:

a) ar ko nosaka šā panta 2. punktā minēto kvalitātes ziņojumu praktisko kārtību un saturu;

b) par pasākumiem, kas attiecas uz datu nosūtīšanas atbilstošu formātu noteikšanu saskaņā ar šo regulu.

Panta a) apakšpunktā minētie akti neuzliek dalībvalstīm nozīmīgus papildus slogus un izmaksas.

Šajā punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā pārbaudes procedūru, kas minēta 11. panta 2. punktā.”;

9) iekļauj šādus pantus:

“9.a pants

Izmēģinājuma pētījumi

1. Saskaņā ar šīs regulas mērķiem Komisija (*Eurostat*) izveido izmēģinājuma pētījumus, kurus dalībvalstis veiks brīvprātīgi, lai pētītu papildus vai jaunu datu vākšanas vai sadalījuma īstenojamību šīs regulas ietvaros, tostarp atbilstošu datu avotu un sagatavošanas metožu pieejamību, statistikas kvalitāti un salīdzināmību, un saistītās izmaksas un slogus. Dalībvalstis kopīgi ar Komisiju (*Eurostat*) nodrošina minēto izmēģinājuma pētījumu reprezentatīvāti Savienības līmenī.

2. Pirms katra konkrētā izmēģinājuma pētījuma sākšanas Komisija (*Eurostat*) izvērtē, vai jauno statistiku var balstīt uz Savienības līmenī pieejamajiem administratīvajiem avotiem, lai saskaņotu izmantotos jēdzienus, kur tas iespējams, un samazinātu papildu slogus valstu statistikas iestādēm un citām valstu iestādēm, un veicinātu esošo datu izmantošanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 223/2009 17.a pantu. Komisija (*Eurostat*) ņem vērā arī slogu, ko rada citi notiekošie izmēģinājuma pētījumi, lai ierobežotu vienlaicīgu izmēģinājuma pētījumu skaitu vienā laikposmā.

3. Šajā pantā minētie izmēģinājuma pētījumi attiecas uz šādiem jautājumiem:

a) statistikai, kas jāiesniedz saskaņā ar 4. pantu kopumā, sadalījums pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas mēneša;

b) statistikai, kas jāiesniedz saskaņā ar regulas 4. panta 1. punktu:

i) to personu skaits, kuras ir iesniegušas starptautiskās aizsardzības pieteikumu vai ir iekļautas šādā iesniegumā kā ģimenes locekļi un kuras:

— tika atbrīvotas no paātrinātas procedūras vai robežprocedūras vai kuru starptautiskās aizsardzības pieteikumi tika apstrādāti saskaņā ar šādu robežprocedūru,

— netika reģistrētas *Eurodac*,

— iesniedza dokumentārus pierādījumus, kas varētu palīdzēt to identitātes noteikšanā,

- tika aizturētas, sadalītas pēc aizturēšanas ilguma vai aizturēšanas iemesliem; vai par kurām tika pieņemts administratīvs vai tiesas nolēmums vai akts, ar kuru tika uzdots to aizturēšana vai alternatīva aizturēšanai; sadalītas pēc alternatīvas veida un pēc šāda lēmuma vai akta izdošanas mēneša,
 - ir izmantojušas bezmaksas juridisko palīdzību,
 - guva labumu no uzņemšanas materiālajiem nosacījumiem kā norādīts 4. panta 1. punkta g) apakšpunktā, sadalītas pēc vecuma, pēc dzimuma, pēc pilsonības un pēc nepilngadīgajiem bez pavadības, un iespējas šo statistiku attiecināt uz viena mēneša pārskata periodiem,
 - bija nepilngadīgie bez pavadības, kuriem tika iecelti pārstāvji, bija nepilngadīgie bez pavadības, kuriem tika piešķirta piekļuve izglītības sistēmai, vai bija nepilngadīgie bez pavadības, kuri tika izvietoti saskaņā ar Direktīvas 2011/95/ES 31. panta 3. punktu,
 - kurām tika veikta vecuma novērtēšana, tostarp šādu novērtējumu rezultāti;
- ii) vidējais to nepilngadīgo bez pavadības skaits, kas iesnieguši starptautiskās aizsardzības pieteikumu, uz vienu pārstāvi;
- c) statistikai, kas jāiesniedz saskaņā ar regulas 4. panta 2. punktu un 3. punktu:
- i) personām, uz kurām attiecas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts vai 4. panta 3. punkta b) apakšpunkts, sadalījums pēc lēmumiem, ar kuriem starptautiskās aizsardzības pieteikumi noraidīti:
 - kā nepieņemami, pēc nepieņemamības iemesla,
 - kā nepamatoti,
 - kā acīmredzami nepamatoti parastajā procedūrā, pēc noraidīšanas iemesliem,
 - kā acīmredzami nepamatoti paātrinātajā procedūrā, pēc noraidīšanas un paātrinātās procedūras iemesliem,
 - pamatojoties uz to, ka pieteikuma iesniedzējam ir tiesības uz aizsardzību savā izcelsmes valstī;
 - ii) personām, uz kurām attiecas 4. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkti un 4. panta 3. punkta c) un d) apakšpunkti – sadalījums pēc lēmumiem par statusa zaudēšanu vai izslēgšanu, tālāk sadalīts pēc statusa zaudēšanas vai izslēgšanas iemesla;
 - iii) personu skaits, attiecībā uz kurām lēmumi tika pieņemti pēc individuālas intervijas;
 - iv) personu skaits, attiecībā uz kurām tika pieņemts pirmās instances lēmums vai galīgie lēmumi samazināt vai atteikt uzņemšanas materiālos nosacījumus;
- d) statistikai, kas jāiesniedz saskaņā ar regulas 4. panta 3. punktu, apelāciju ilgums;
- e) statistikai, kas jāiesniedz saskaņā ar regulas 4. panta 4. punktu, sadalījums pēc vecuma un pēc pilsonības;
- f) statistikai, kas jāiesniedz saskaņā ar regulas 6. pantu:
- i) pirmās uzturēšanās atļaujas pieteikumu un noraidīto pieteikumu skaits, kurus pārskata periodā ir iesnieguši trešo valstu valstspiederīgie, sadalīts pēc pilsonības, pēc atļaujas pieprasījuma iemesla, pēc vecuma un pēc dzimuma;
 - ii) noraidīto uzturēšanās atļaujas pieteikumu skaits, trešo valstu valstspiederīgajiem mainot imigrācijas statusu vai uzturēšanās iemeslu;
 - iii) atļauju, kas izsniegtas ģimenes iemeslu dēļ, skaits, sadalīts pēc atļaujas izsniegšanas iemesla un pēc trešās valsts valstspiederīgā apgādnieka statusa;

- g) statistikai, kas jāiesniedz saskaņā ar regulas 7. pantu, sadalījums pēc:
- i) minētā panta 1. punkta a) apakšpunktā norādīto lēmumu vai aktu pamatojumiem;
 - ii) minētā panta 1. punkta a) apakšpunktā norādīto personu skaits, uz kurām ticis attiecināts ieceļošanas aizliegums;
 - iii) to personu skaits, attiecībā uz kurām tiek veiktas atgriešanas procedūras un par kurām ir pieņemts administratīvs vai tiesas lēmums, vai akts, ar ko uzdots tās aizturēt, sīkāk sadalīts pēc aizturēšanas ilguma vai uzliktajām alternatīvām aizturēšanai, sadalīts pēc alternatīvas veida un pēc šāda lēmuma vai akta izdošanas mēneša;
 - iv) atgriezto personu skaits, sīkāk sadalīts pēc galamērķa valsts un pēc lēmuma vai akta veida šādi:
 - saskaņā ar oficiālu Savienības atpakaļuzņemšanas nolīgumu,
 - saskaņā ar neoficiālu Savienības atpakaļuzņemšanas nolīgumu,
 - saskaņā ar dalībvalsts atpakaļuzņemšanas nolīgumu.
4. Komisija (*Eurostat*) izvērtē izmēģinājuma pētījumu rezultātus ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un dara rezultātus publiski pieejamus. Izvērtējumā ietver jaunās datu vākšanas izmēģinājuma pētījumu ietvaros pievienotās vērtības novērtējumu Savienības līmenī un izmaksu lietderības novērtējumu, tostarp respondentiem uzliktā sloga un izstrādes izmaksu novērtējumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 223/2009 14. panta 3. punktu.
5. Ņemot vērā izmēģinājuma pētījumu rezultātu pozitīvu izvērtējumu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus attiecībā uz 3. punktā minētajiem jautājumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 11. panta 2. punktā.
6. Lai atvieglotu šajā pantā minēto izmēģinājuma pētījumu veikšanu, Komisija (*Eurostat*) saskaņā ar 9.b pantu nodrošina pienācīgu finansējumu dalībvalstīm, kas veic minētos izmēģinājuma pētījumus.
7. Komisija (*Eurostat*) līdz 2022. gada 13. jūlijam un pēc tam ik pēc diviem gadiem ziņo par vispārējo progresu, kas panākts attiecībā uz 3. punktā minētajiem jautājumiem. Ziņojumu dara publiski pieejamu.

9.b pants

Finansējums

1. Lai īstenotu šo regulu, no Savienības vispārējā budžeta piešķir finansiālo ieguldījumu valstu statistikas iestādēm un citām attiecīgām valstu iestādēm, kas ir minētas Regulas (EK) Nr. 223/2009 5. panta 2. punktā:
- a) jaunu metodiku izstrādei statistikas nolūkos saskaņā ar šo regulu, tostarp dalībvalstu dalībai reprezentatīvos izmēģinājuma pētījumos, kā minēts 9.a pantā;
 - b) jaunu datu vākšanu izstrādei vai īstenošanai un izplatīšanai šīs regulas darbības jomā, tostarp datu avotu un IT sistēmu modernizācijai, uz laikposmu līdz pieciem gadiem.
2. Šā panta 1. punktā minētais Savienības finansiālais ieguldījums tiek sniegts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) 2018/1046 (*).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.);

- 10) regulas 10. pantu aizstāj ar šādu:

“10. Pants

Īstenošanas akti sadalījumu precizēšanai

“Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus, lai precizētu sadalījumus saskaņā ar 4. līdz 7. pantu. Pieņemot šādus īstenošanas aktus, Komisija pamato vajadzību pēc attiecīgajiem sadalījumiem nolūkā izstrādāt un pārraudzīt Savienības politikas virzienus migrācijas un patvēruma jomā un nodrošina, ka šādi īstenošanas akti dalībvalstīm nerada ievērojamas papildu izmaksas vai slogus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 11. panta 2. punktā, ne vēlāk kā 18 mēnešus pirms pārskata perioda beigām, ja ikgadējie dati attiecas uz kalendāro gadu, un ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms pārskata perioda beigām, ja dati attiecas uz periodu, kas ir mazāks par vienu gadu.”

- 11) regulas 11. pantu aizstāj ar šādu:

“11. Pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Eiropas Statistikas sistēmas komiteja, kas ir izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) izpratnē.

2. Ja atsauce ir sniegta uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.);

- 12) iekļauj šādu pantu:

“11.a pants

Atkāpes

1. Ja šīs regulas vai saskaņā ar to pieņemto īstenošanas pasākumu piemērošana prasītu būtisku pielāgojumu veikšanu dalībvalsts valsts statistikas sistēmā, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var piešķirt atkāpi uz attiecīgās dalībvalsts pieprasīto laikposmu, ja šis periods nepārsniedz trīs gadus. Piešķirot atkāpi, Komisija nodrošina dalībvalstu datu salīdzināmību un vajadzīgo reprezentatīvo un ticamo Eiropas kopsavilkuma rādītāju savlaicīgu aprēķināšanu un ņem vērā slogu dalībvalstīm un respondentiem.

2. Ja saskaņā ar 1. punktu piešķirtās atkāpes termiņa beigās šādas atkāpes piemērošana joprojām ir pamatota ar pietiekamiem pierādījumiem, Komisija ar īstenošanas aktiem var piešķirt atkāpi uz turpmāku attiecīgās dalībvalsts pieprasīto laikposmu, ja šis periods nepārsniedz divus gadus.

3. Šā panta 1. un 2. punkta nolūkos dalībvalsts iesniedz Komisijai pienācīgi pamatotu pieprasījumu līdz 2020. gada 13. oktobrim vai trīs mēnešu laikā pēc attiecīgā īstenošanas akta spēkā stāšanās, vai attiecīgi sešus mēnešus pirms beidzas laikposms, uz kuru tika piešķirta spēkā esošā atkāpe.

4. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 11. panta 2. punktā.”

*2. pants***Stāšanās spēkā un piemērošana**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 1. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu un 6. punktu piemēro no 2021. gada 1. marta.

Regulas 1. panta 3. punkta c) un d) apakšpunktu un 5. punktu piemēro no 2021. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 18. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
D. M. SASSOLI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
N. BRNJAC

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2020/852**(2020. gada 18. jūnijs)****par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 3. punkta mērķis ir izveidot iekšējo tirgu, kā darbība ir vērsta uz stabili Eiropas attīstību, kuras pamatā cita starpā ir līdzsvarota ekonomiskā izaugsme un vides augsta līmeņa aizsardzība un tās kvalitātes uzlabošana.
- (2) ANO Ģenerālā asambleja 2015. gada 25. septembrī pieņēma jaunu ilgtspējīgas attīstības globālo satvaru, proti, Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam ("Programma 2030. gadam"). Programmas 2030. gadam pamatā ir ilgtspējīgas attīstības mērķi (IAM), un tā aptver trīs ilgtspējas dimensijas: ekonomikas, sociālo un vides. Komisijas 2016. gada 22. novembra paziņojums "Turpmākie pasākumi ilgtspējīgai Eiropas nākotnei" sasaista IAM ar Savienības politikas satvaru, lai nodrošinātu, ka visās Savienības rīcībās un politikas iniciatīvās gan Savienībā, gan globālā mērogā jau sākotnēji tiek ņemti vērā IAM. Padome 2017. gada 20. jūnija secinājumos apstiprināja Savienības un tās dalībvalstu apņemšanos īstenot Programmu 2030. gadam pilnīgi, saskaņoti, visaptveroši, integrēti un efektīvi un ciešā sadarbībā ar partneriem un citām ieinteresētajām personām. 2019. gada 11. decembrī Komisija publicēja paziņojumu "Eiropas zaļais kurss".
- (3) Savienība 2016. gada 5. oktobrī vārdā apstiprināja Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu ("Parīzes nolīgums") ⁽³⁾. Parīzes nolīguma 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķis ir stiprināt stāšanos pretī klimata pārmaiņām, cita starpā pieskaņojot finanšu plūsmas izvīzītajam kursam uz mazām siltumnīcefekta gāzu emisijām un klimatnoturīgu attīstību. Šajā sakarā Eiropadome 2019. gada 12. decembrī pieņēma secinājumus par klimata pārmaiņām. Šajā ziņā šī regula ir būtisks solis ceļā uz mērķi līdz 2050. gadam panākt klimatneitrālu Savienību.
- (4) Ilgtspēja un pāreja uz drošu, klimatneitrālu, klimatnoturīgu, resursu ziņā efektīvāku un pilnīgāku aprites ekonomiku ir svarīgas tam, lai nodrošinātu Savienības ekonomikas ilgtermiņa konkurētspēju. Ilgtspēja ilgstoši ir bijusi Savienības projekta pamatā, un Līgumā par Eiropas Savienību un Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) ir atspoguļota tās sociālā un vides dimensija.

⁽¹⁾ OV C 62, 15.2.2019., 103. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 28. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2020. gada 15. aprīļa nostāja pirmajā lasījumā (OV C 184, 3.6.2020., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2020. gada 17. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ Padomes Lēmums (ES) 2016/1841 (2016. gada 5. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu (OV L 282, 19.10.2016., 1. lpp.).

- (5) Komisija 2016. gada decembrī pilnvaroja Augsta līmeņa ekspertu grupu izstrādāt vispārēju un visaptverošu Savienības stratēģiju ilgtspējīgam finansējumam. Augsta līmeņa ekspertu grupas ziņojumā, kas publicēts 2018. gada 31. janvārī, aicināts radīt tehniski uzticamu klasifikācijas sistēmu Savienības līmenī, lai viestu skaidrību par to, kuras darbības uzskatāmas par “zaļām” jeb “ilgtspējīgām”, sākot ar klimata pārmaiņu mazināšanu.
- (6) Komisija 2018. gada 8. marta paziņojumā publicēja savu rīcības plānu par ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanu, kurā noteikta vērienīga un visaptveroša stratēģija ilgtspējīgam finansējumam. Viens no mērķiem, kas noteikts minētajā rīcības plānā, ir pārorientēt kapitāla plūsmas uz ilgtspējīgiem ieguldījumiem, lai sasniegtu ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi. Vienotas klasifikācijas sistēmas izveide ilgtspējīgām darbībām ir svarīgākā un neatliekamākā rīcības plānā paredzētā rīcība. Rīcības plānā atzīts, ka kapitāla plūsmu pārvirzīšana uz ilgtspējīgākām darbībām ir jābalsta uz visaptverošu izpratni par darbību un ieguldījumu ilgtspēju vides ziņā. Pirmkārt, skaidri norādījumi par darbībām, kas uzskatāmas par tādām, kuras sekmē vides mērķu sasniegšanu, palīdzētu informēt ieguldītājus par ieguldījumiem, no kuriem tiek finansētas vides ziņā ilgtspējīgas saimnieciskās darbības. Turpmākus norādījumus par darbībām, kas sekmē citus ilgtspējas mērķus, tostarp sociālos mērķus, varētu izstrādāt vēlākā posmā.
- (7) Ņemot vērā pasaules mēroga vides problēmu sistēmisko raksturu, ilgtspējai vides ziņā ir vajadzīga sistēmiska un uz nākotni vērsta pieeja, ar ko risināt tādas aizvien pieaugošas negatīvas tendences kā klimata pārmaiņas, bioloģiskās daudzveidības zudums, globāls pārmērīgs resursu patēriņš, pārtikas nepietiekamība, ozona noārdīšanās, okeānu paskābināšanās, saldūdens sistēmas pasliktināšanās un zemes sistēmu maiņa, kā arī jauni apdraudējumi, piemēram, bīstamas ķīmiskas vielas un to kombinētā ietekme.
- (8) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1386/2013/ES (*) aicināts palielināt privātā sektora finansējumu ar vidi un klimatu saistītiem izdevumiem, jo īpaši ieviešot stimulus un metodoloģiju, kas mudina uzņēmumus noteikt to uzņēmējdarbības izmaksas vides ziņā un pelņu, ko rada vides pakalpojumu izmantošana.
- (9) IAM sasniegšanai Savienībā nepieciešama kapitāla plūsmu novirzīšana ilgtspējīgiem ieguldījumiem. Ir svarīgi pilnīgi izmantot iekšējā tirgus potenciālu minēto mērķu sasniegšanai. Šajā sakarā ir būtiski novērst šķēršļus efektīvai kapitāla plūsmai ilgtspējīgu ieguldījumu virzienā iekšējā tirgū un novērst jaunu šķēršļu rašanos.
- (10) Ņemot vērā problēmas mērogu un izmaksas, kas saistītas ar rīcības trūkumu vai novēlotu rīcību, finanšu sistēma būtu pakāpeniski jāpielāgo, lai atbalstītu ekonomikas ilgtspējīgu darbību. Šajā nolūkā ilgtspējīgam finansējumam ir jāklūst par normu, un ir jāņem vērā finanšu produktu un pakalpojumu ietekme uz ilgtspēju.
- (11) Tādu finanšu produktu piedāvāšana, ar kuriem īsteno vides ziņā ilgtspējīgus mērķus, ir efektīvs veids, kā privātos ieguldījumus novirzīt ilgtspējīgām darbībām. Nosakot prasības finanšu produktu vai uzņēmumu obligāciju kā vides ziņā ilgtspējīgu ieguldījumu tirgošanai, tostarp prasības, ko dalībvalstis vai Savienība izvirza, lai finanšu tirgus dalībniekiem un emitentiem ļautu izmantot valstu marķējumus, mērķis ir veicināt ieguldītāju uzticēšanos un izpratni par minēto finanšu produktu vai uzņēmumu obligāciju ietekmi uz vidi, radīt atpazīstamību un novērst bažas par “zaļo tukšvārdību”. Šīs regulas kontekstā par zaļo tukšvārdību sauc negodīgas konkurences priekšrocības gūšanas praksi, tirgojot finanšu produktu kā videi draudzīgu, kaut gan patiesībā tas neatbilst vides pamatstandartiem. Pašlaik dažās dalībvalstīs ir ieviestas marķēšanas sistēmas. Šīs esošās sistēmas balstās uz dažādām vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību klasifikācijas sistēmām. Ņemot vērā politiskās saistības atbilstoši Parīzes nolīgumam un Savienības līmenī, visticamāk, arvien vairāk dalībvalstu izveidos marķējuma sistēmas vai noteiks

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1386/2013/ES (2013. gada 20. novembris) par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam “Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem” (OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.).

citas prasības finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem tam, lai finanšu produktus vai uzņēmumu obligācijas reklamētu kā vides ziņā ilgtspējīgus. Šādos gadījumos dalībvalstis izmantotu savas nacionālās klasifikācijas sistēmas, lai noteiktu, kuri ieguldījumi uzskatāmi par ilgtspējīgiem. Ja šādas valstu marķējuma sistēmas vai prasības izmantotu atšķirīgus kritērijus, ar ko noteikt, kuras saimnieciskās darbības uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām, tiktu mazināta ieguldītāju vēlme veikt pārrobežu ieguldījumus, jo būtu apgrūtināta iespēja salīdzināt dažādās ieguldījumu iespējas. Turklāt ekonomikas dalībniekiem, kas vēlas piesaistīt ieguldījumus no visas Savienības, dažādajās dalībvalstīs būtu jāatbilst atšķirīgiem kritērijiem, lai to darbības būtu uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām. Vienotu kritēriju trūkums tādējādi palielinātu izmaksas un ievērojami mazinātu stimulus ekonomikas dalībniekiem ilgtspējīgu ieguldījumu nolūkos piekļūt pārrobežu kapitāla tirgiem.

- (12) Kritēriji, kā noteikt, vai saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, būtu jāaskaņo Savienības līmenī, lai novērstu šķēršļus iekšējā tirgus darbībai attiecībā uz līdzekļu iegūšanu ilgtspējas projektiem un novērstu to, ka šādiem projektiem rodas šķēršļi nākotnē. Pateicoties šādai saskaņošanai, ekonomikas dalībniekiem būtu vieglāk pāri robežām iegūt līdzekļus savām vides ziņā ilgtspējīgajām darbībām, jo to saimnieciskās darbības varētu salīdzināt, pamatojoties uz vienotiem kritērijiem, lai tās izvēlētos kā pamatā esošos aktīvus vides ziņā ilgtspējīgiem ieguldījumiem. Šāda saskaņošana tādēļ atvieglotu ilgtspējīgu ieguldījumu pārrobežu piesaisti Savienībā.
- (13) Ja finanšu tirgus dalībnieki nesniedz nekādus paskaidrojumus ieguldītājiem par to, kā darbības, kurās tie iegulda, sekmē vides mērķu sasniegšanu, vai ja finanšu tirgus dalībnieki savos paskaidrojumos par to, kas ir vides ziņā ilgtspējīga saimnieciskā darbība, izmanto atšķirīgus jēdzienus, ieguldītājiem šķietīs nesamērīgi apgrūtināti pārbaudīt un salīdzināt dažādos finanšu produktus. Ir konstatēts, ka šāda prakse mazina ieguldītāju vēlmi veikt ieguldījumus vides ziņā ilgtspējīgos finanšu produktos. Turklāt ieguldītāju uzticēšanās trūkumam ir būtiska negatīva ietekme uz ilgtspējīgu ieguldījumu tirgu. Ir arī pierādīts, ka valstu noteikumi un tirgū balstītas iniciatīvas, kas īstenotas, lai risinātu minēto jautājumu valstu robežās, noved pie iekšējā tirgus sadrumstalotības. Ja finanšu tirgus dalībnieki atklātu informāciju par to, kā un cik lielā mērā finanšu produkti, kas tiek darīti pieejami kā vides ziņā ilgtspējīgi, tiek ieguldīti darbībās, kuras atbilst šajā regulā paredzētajiem vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību kritērijiem, un ja finanšu tirgus dalībnieki šādas informācijas atklāšanai visā Savienībā izmantotu kopējus kritērijus, tas palīdzētu ieguldītājiem salīdzināt ieguldījumu iespējas pāri robežām un stimulētu ieguldījumus saņēmušos uzņēmumus padarīt savus uzņēmējdarbības modeļus vides ziņā ilgtspējīgākus. Turklāt ieguldītāji ar augstāku uzticību veiktu ieguldījumus vides ziņā ilgtspējīgos finanšu produktos visā Savienībā, tādējādi uzlabojot iekšējā tirgus darbību.
- (14) Lai novērstu pastāvošos šķēršļus iekšējā tirgus darbībai un nepieļautu šo šķēršļu rašanos nākotnē, dalībvalstīm un Savienībai būtu jāizmanto kopējs vides ziņā ilgtspējīga ieguldījuma jēdziens, ieviešot prasības valsts un Savienības līmenī finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem tādu finanšu produktu vai uzņēmumu obligāciju marķēšanai, kas tiek tirgoti kā vides ziņā ilgtspējīgi. Lai izvairītos no tirgus sadrumstalotības un no kaitējuma patērētāju un ieguldītāju interesēm atšķirīgu vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību jēdzienu dēļ, valstu prasībām, kam finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem jāatbilst, lai finanšu produktus vai uzņēmumu obligācijas tirgotu kā vides ziņā ilgtspējīgus, vajadzētu būt balstītām uz vienotiem kritērijiem vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām. Šādi finanšu tirgus dalībnieki un emitenti ietver finanšu tirgus dalībniekus, kas dara pieejamus vides ziņā ilgtspējīgus finanšu produktus, un nefinanšu uzņēmumus, kas emitē vides ziņā ilgtspējīgas uzņēmumu obligācijas.
- (15) Kritēriju noteikšana vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām var mudināt tādus ekonomikas dalībniekus, uz kuriem šī regula neattiecas, brīvprātīgi savās tīmekļa vietnēs publicēt un atklāt informāciju par vides ziņā ilgtspējīgajām saimnieciskajām darbībām, ko tie veic. Šī informācija ne tikai palīdzēs finanšu tirgus dalībniekiem un citām finanšu tirgū iesaistītajām personām viegli noteikt, kuri ekonomikas dalībnieki veic vides ziņā ilgtspējīgas saimnieciskās darbības, bet arī atvieglos šiem ekonomikas dalībniekiem līdzekļu iegūšanu savām vides ziņā ilgtspējīgajām darbībām.

- (16) Vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību Savienības līmeņa klasifikācijai būtu jāpalīdz izstrādāt Savienības nākotnes politiku ilgtspējīga finansējuma atbalstam, tostarp Savienības mēroga standartus vides ziņā ilgtspējīgiem finanšu produktiem, un visbeidzot izveidot arī marķējumu, kas oficiāli atzīst atbilstību minētajiem standartiem visā Savienībā. Tā arī varētu kalpot par pamatu citiem ekonomikas un reglamentējošiem pasākumiem. Lai noteiktu ieguldījumu ilgtspējas pakāpi vides ziņā, ir vajadzīgas vienotas juridiskas prasības, kas balstītos uz vienotiem kritērijiem vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām un kalpotu kā atsaucē turpmākiem Savienības tiesību aktiem, kuru mērķis ir atvieglot ieguldījumu pārvietošanu uz vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām.
- (17) Saistībā ar IAM sasniegšanu Savienībā tādas politiskas izvēles kā Eiropas Stratēģisko investīciju fonda radīšana ir bijušas efektīvas, lai līdzās publiskajiem izdevumiem sekmētu arī privātu ieguldījumu novirzīšanu ilgtspējīgiem ieguldījumiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/1017 ⁽⁵⁾ noteikts, ka 40 % no Eiropas Stratēģisko investīciju fonda veiktajiem ieguldījumiem infrastruktūras un inovācijas projektos ir jāvelta klimata ieguldījumu mērķim. Kopēji kritēriji tam, kā noteikt, vai saimnieciskās darbības ir uzskatāmas par ilgtspējīgām, ieskaitot to ietekmi uz vidi, varētu būt pamatā līdzīgām Savienības nākotnes iniciatīvām, mobilizējot ieguldījumus, ar kuriem cenšas sasniegt ar klimatu saistītus vai citus vides mērķus.
- (18) Lai izvairītos no kaitējuma ieguldītāju interesēm, fondu pārvaldniekiem un institucionālajiem ieguldītājiem, kas dara pieejamus finanšu produktus, būtu jāatklāj informācija par to, kā un kādā mērā tie izmanto kritērijus vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām, lai noteiktu savu ieguldījumu ilgtspēju vides ziņā. Atklātajai informācijai būtu jāpalīdz ieguldītājiem saprast proporciju, kādā finanšu produkta pamatā esošie ieguldījumi kā procentuālā daļa no visiem šā finanšu produkta pamatā esošajiem ieguldījumiem ir veikti vides ziņā ilgtspējīgās saimnieciskajās darbībās, tādējādi palīdzot ieguldītājiem saprast ieguldījuma ilgtspējas pakāpi vides ziņā. Ja finanšu produkta pamatā esošie ieguldījumi ir veikti saimnieciskajās darbībās, kas veicina kāda vides mērķa sasniegšanu, informācijā, kas jāatklāj, būtu jānorāda vides mērķis vai mērķi, ko veicina finanšu produktam pamatā esošais ieguldījums, kā arī tas, kā un cik lielā mērā finanšu produktam pamatā esošie ieguldījumi finansē vides ziņā ilgtspējīgas saimnieciskās darbības, un tai būtu jāietver sīkākas ziņas par veicinošo un pārejas darbību attiecīgajām proporcijām. Komisijai būtu jāprecizē informācija, kas šajā sakarā jāatklāj. Šai informācijai būtu jāpalīdz valstu kompetentajām iestādēm viegli pārbaudīt minētā informācijas atklāšanas pienākuma izpildi un panākt šādu izpildi saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem. Ja finanšu tirgus dalībnieki neņem vērā kritērijus vides ziņā ilgtspējīgiem ieguldījumiem, tiem būtu jāsniedz attiecīgs paziņojums. Lai nepieļautu informācijas atklāšanas pienākuma apiešanu, šis pienākums būtu jāpiemēro arī tad, ja finanšu produkti tiek tirgoti kā tādi, kas veicina vides raksturlielumus, ieskaitot finanšu produktus, kuru mērķis ir vides aizsardzība plašā nozīmē.
- (19) Šajā regulā noteiktie informācijas atklāšanas pienākumi papildina noteikumus par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/2088 ⁽⁶⁾. Lai uzlabotu pārredzamību un lai finanšu tirgus dalībnieki individuālajiem ieguldītājiem varētu sniegt objektīvu atskaites punktu salīdzinājumam par to ieguldījumu proporciju, kuri finansē vides ziņā ilgtspējīgas saimnieciskās darbības, šī regula papildina noteikumus par pārredzamību informācijas atklāšanā pirms līguma noslēgšanas un periodiskos ziņojumos, kuri noteikti Regulā (ES) 2019/2088. Regulā (ES) 2019/2088 "ilgtspējīga ieguldījuma" definīcija ietver ieguldījumus saimnieciskajās darbībās, kuras veicina kāda vides mērķa sasniegšanu, kam cita starpā būtu jāietver ieguldījumi "vides ziņā ilgtspējīgās saimnieciskajās darbībās" šīs regulas nozīmē. Turklāt Regulā (ES) 2019/2088 ieguldījums tiek uzskatīts par ilgtspējīgu ieguldījumu tikai tad, ja tas būtiski nekaitē nevienam no minētajā regulā noteiktajiem vides vai sociālajiem mērķiem.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/1017 (2015. gada 25. jūnijs) par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 – Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).

- (20) Lai ar ilgtspēju saistītā informācijas atklāšanā finanšu pakalpojumu nozarē nodrošinātu ticamību, konsekveni un salīdzināmību, informācijas atklāšanā, ievērojot šo regulu, būtu pēc iespējas jāizmanto esošie ilgtspējas rādītāji, kā ierosināts Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija rezolūcijā par ilgtspējīgām finansēm ⁽⁷⁾. Šajā sakarā tehniskās pārbaudes kritērijiem būtu pēc iespējas jābalstās uz ilgtspējas rādītājiem, kas minēti Regulā (ES) 2019/2088.
- (21) Attiecībā uz saimnieciskajām darbībām, ko veic uzņēmumi, kuriem saskaņā ar šo regulu nav jāatklāj informācija, varētu būt izņēmuma gadījumi, kad finanšu tirgus dalībnieki nevar pamatoti iegūt attiecīgo informāciju, lai ticami noteiktu saskaņotību ar tehniskās pārbaudes kritērijiem, kas izveidoti, ievērojot šo regulu. Šādos izņēmuma gadījumos un tikai attiecībā uz tām saimnieciskajām darbībām, par kurām nav bijis iespējams iegūt pilnīgu, ticamu un savlaicīgu informāciju, būtu jāļauj finanšu tirgus dalībniekiem veikt papildu novērtējumus un aplēses, pamatojoties uz informāciju no citiem avotiem. Šādiem novērtējumiem un aplēsēm būtu jākompensē tikai ierobežota un konkrēta vēlamu datu elementu daļa un jānodrošina piesardzīgs rezultāts. Lai nodrošinātu, ka ieguldītājiem atklātā informācija ir skaidra un nav maldinoša, finanšu tirgus dalībniekiem būtu skaidri jāizskaidro pamatojums saviem secinājumiem, kā arī iemesli, kāpēc – nolūkā atklāt informāciju individuālajiem ieguldītājiem – ir jāveic šādi papildu novērtējumi un aplēses.
- (22) Komisija 2019. gada 20. jūnija paziņojumā “Pamatnostādnes par nefinansiālas informācijas sniegšanu: papildinājums par klimatiskās informācijas sniegšanu” iesaka, ka noteiktiem lieliem uzņēmumiem būtu jāsniedz informācija par konkrētiem galvenajiem darbības rādītājiem saistībā ar klimatu, kuru pamatā ir ar šo regulu izveidotais satvars. Konkrētāk, ieguldītājiem, kas ir ieinteresēti uzņēmumos, kuru produkti un pakalpojumi būtiski sekmē jebkuru no šajā regulā minētajiem vides mērķiem, noder informācija par šādu lielu nefinansiālu uzņēmumu apgrozījuma, kapitāla izdevumu (*CapEx*) vai darbības izdevumu (*OpEx*) proporciju, kas ir saistīta ar vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām, kā arī par galvenajiem darbības rādītājiem, kuri pielāgoti lieliem finanšu uzņēmumiem. Tādēļ ir lietderīgi prasīt, lai šādi lieli uzņēmumi ik gadu publicētu šādus galvenos darbības rādītājus, un precizēt minētās prasības deleģētajos aktos, jo īpaši attiecībā uz lieliem finanšu uzņēmumiem. Šādu prasību attiecināšana arī uz mazākiem uzņēmumiem radītu nesamērīgu slogu, taču tie var brīvprātīgi nolemt publicēt šādu informāciju.
- (23) Lai noteiktu konkrētas saimnieciskās darbības ilgtspēju vides ziņā, būtu jāizstrādā izsmeljošs vides mērķu saraksts. Seši vides mērķi, kuri būtu jāaptver šai regulai, ir šādi: klimata pārmaiņu mazināšana, pielāgošanās klimata pārmaiņām, ilgtspējīga ūdens un jūras resursu izmantošana un aizsardzība, pāreja uz aprites ekonomiku, piesārņojuma novēršana un kontrole un bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzība un atjaunošana.
- (24) Saimnieciskajai darbībai ar vides mērķi “klimata pārmaiņu mazināšana” vajadzētu būtiski sekmēt siltumnīcefekta gāzu emisiju stabilizāciju, tās novēršot vai samazinot vai veicinot siltumnīcefekta gāzu piesaisti. Saimnieciskajai darbībai būtu jāatbilst Parīzes nolīgumā nospraustajam ilgtermiņa mērķim attiecībā uz temperatūras kāpuma ierobežošanu. Šis vides mērķis būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK ⁽⁸⁾.
- (25) Saimnieciskajai darbībai ar vides mērķi “pielāgošanās klimata pārmaiņām” vajadzētu būtiski sekmēt pašreizējā vai gaidāmā nākotnes klimata nelabvēlīgās ietekmes vai šādas nelabvēlīgas ietekmes risku mazināšanu vai novēršanu – vai nu uz pašu minēto darbību, vai uz iedzīvotājiem, dabu vai aktīviem. Šis vides mērķis būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un Sendai ietvarprogrammu katastrofu riska mazināšanai 2015.–2030. gadam.

⁽⁷⁾ OV C 76, 9.3.2020., 23. lpp.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 85/337/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK, 2008/1/EK un Regulā (EK) Nr. 1013/2006 (OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.).

- (26) Vides mērķis “ilgtspējīga ūdens un jūras resursu izmantošana un aizsardzība” būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1380/2013⁽⁹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2000/60/EK⁽¹⁰⁾, 2006/7/EK⁽¹¹⁾, 2006/118/EK⁽¹²⁾, 2008/56/EK⁽¹³⁾ un 2008/105/EK⁽¹⁴⁾, Padomes Direktīvām 91/271/EEK⁽¹⁵⁾, 91/676/EEK⁽¹⁶⁾ un 98/83/EK⁽¹⁷⁾ un Komisijas Lēmumu (ES) 2017/848⁽¹⁸⁾, un Komisijas 2007. gada 18. jūlija paziņojumu “Meklējot risinājumu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā”, 2012. gada 14. novembra paziņojumu “Eiropas ūdens resursu aizsardzības konceptuālais plāns” un 2019. gada 11. marta paziņojumu “Eiropas Savienības stratēģiskā pieeja attiecībā uz farmaceitiskiem līdzekļiem vidē”.
- (27) Vides mērķis “pāreja uz aprites ekonomiku” būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem aprites ekonomikas, atkritumu un ķīmisko vielu jomā, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (EK) Nr. 1013/2006⁽¹⁹⁾, (EK) Nr. 1907/2006⁽²⁰⁾ un (ES) 2019/1021⁽²¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 94/62/EK⁽²²⁾, 2000/53/EK⁽²³⁾, 2006/66/EK⁽²⁴⁾, 2008/98/EK⁽²⁵⁾, 2010/75/ES⁽²⁶⁾, 2011/65/ES⁽²⁷⁾, 2012/19/ES⁽²⁸⁾, (ES) 2019/883⁽²⁹⁾ un (ES) 2019/904⁽³⁰⁾, Padomes Direktīvu

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/7/EK (2006. gada 15. februāris) par peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību un Direktīvas 76/160/EEK atcelšanu (OV L 64, 4.3.2006., 37. lpp.).

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/118/EK (2006. gada 12. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos (OV L 372, 27.12.2006., 19. lpp.).

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/105/EK (2008. gada 16. decembris) par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā, un ar ko groza un sekojoši atceļ Padomes Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK, 86/280/EEK, un ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK (OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Padomes Direktīva 98/83/EK (1998. gada 3. novembris) par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Komisijas Lēmums (ES) 2017/848 (2017. gada 17. maijs), ar ko nosaka laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijus un metodiskos standartus un monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes un atceļ Lēmumu 2010/477/ES (OV L 125, 18.5.2017., 43. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1021 (2019. gada 20. jūnijs) par noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem (OV L 169, 25.6.2019., 45. lpp.).

⁽²²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

⁽²⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.).

⁽²⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

⁽²⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

⁽²⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/65/ES (2011. gada 8. jūnijs) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās (OV L 174, 1.7.2011., 88. lpp.).

⁽²⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

⁽²⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/883 (2019. gada 17. aprīlis) par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām kuģu atkritumu nodošanai un ar ko groza Direktīvu 2010/65/ES un atceļ Direktīvu 2000/59/EK (OV L 151, 7.6.2019., 116. lpp.).

⁽³⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/904 (2019. gada 5. jūnijs) par konkrētu plastmasas izstrādājumu ietekmes uz vidi samazināšanu (OV L 155, 12.6.2019., 1. lpp.).

1999/31/EK⁽³¹⁾, Komisijas Regulu (ES) Nr. 1357/2014⁽³²⁾ un Komisijas Lēmumiem 2000/532/EK⁽³³⁾ un 2014/955/ES⁽³⁴⁾, un Komisijas 2015. gada 2. decembra paziņojumu “Noslēgt aprites loku – ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku” un 2018. gada 16. janvāra paziņojumu “Eiropas stratēģija attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā”.

- (28) Vides mērķi “pāreja uz aprites ekonomiku” saimnieciskā darbība var būtiski sekmēt vairākos veidos. Tā var, piemēram, palielināt produktu ilgzinātību, remontējamību, modernizējamību un atkārtotu lietojamību vai var samazināt resursu izlietojumu ar attiecīgu dizainu un materiālu izvēli, atvieglot pārprofilēšanu, demontāžu un izjaukšanu ēku un celtniecības nozarē, jo īpaši lai samazinātu celtniecības materiālu izlietojumu un sekmētu celtniecības materiālu atkārtotu izmantošanu. Vides mērķi “pāreja uz aprites ekonomiku” tā var būtiski sekmēt, arī izstrādājot “produktu kā pakalpojumu” uzņēmējdarbības modeļus un cirkulāras vērtību ķēdes, nolūkā pēc iespējas ilgāk saglabāt produktu, sastāvdaļu un materiālu augstāko vērtību un izmantojamību. Jebkādai bīstamo vielu satura samazināšanai materiālos un produktos visā aprites ciklā, tostarp aizstājot tos ar drošākām alternatīvām, būtu vismaz jābūt saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Vides mērķi “pāreja uz aprites ekonomiku” saimnieciskā darbība var būtiski sekmēt, arī samazinot pārtikas atkritumus pārtikas ražošanā, pārstrādē, izgatavošanā vai izplatīšanā.
- (29) Vides mērķis “piesārņojuma novēršana un kontrole” būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2000/60/EK, 2004/35/EK⁽³⁵⁾, 2004/107/EK⁽³⁶⁾, 2006/118/EK, 2008/50/EK⁽³⁷⁾, 2008/105/EK, 2010/75/ES, (ES) 2016/802⁽³⁸⁾ un (ES) 2016/2284⁽³⁹⁾.
- (30) Vides mērķis “bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzība un atjaunošana” būtu jāinterpretē saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (ES) Nr. 995/2010⁽⁴⁰⁾, (ES) Nr. 511/2014⁽⁴¹⁾ un (ES) Nr. 1143/2014⁽⁴²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/147/EK⁽⁴³⁾, Padomes Regulu (EK) Nr. 338/97⁽⁴⁴⁾, Padomes Direktīvām 91/676/EEK un 92/43/EEK⁽⁴⁵⁾ un Komisijas 2003. gada 21. maija

⁽³¹⁾ Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

⁽³²⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 1357/2014 (2014. gada 18. decembris), ar ko aizstāj III pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 365, 19.12.2014., 89. lpp.).

⁽³³⁾ Komisijas Lēmums 2000/532/EK (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.).

⁽³⁴⁾ Komisijas Lēmums 2014/955/ES (2014. gada 18. decembris), ar ko groza Lēmumu 2000/532/EK par atkritumu sarakstu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK (OV L 370, 30.12.2014., 44. lpp.).

⁽³⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu (OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.).

⁽³⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/107/EK (2004. gada 15. decembris) par arsēnu, kadmiu, dzīvsudrabu, niķeli un policikliskiem aromātiskiem ogledepražiem apkārtējā gaisā (OV L 23, 26.1.2005., 3. lpp.).

⁽³⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV L 152, 11.6.2008., 1. lpp.).

⁽³⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/802 (2016. gada 11. maijs), ar ko paredz sēra satura samazināšanu konkrētiem šķidrā kurināmā veidiem (OV L 132, 21.5.2016., 58. lpp.).

⁽³⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2284 (2016. gada 14. decembris) par dažu gaisu piesārņojošo vielu valstu emisiju samazināšanu un ar ko groza Direktīvu 2003/35/EK un atceļ Direktīvu 2001/81/EK (OV L 344, 17.12.2016., 1. lpp.).

⁽⁴⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 995/2010 (2010. gada 20. oktobris), ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus (OV L 295, 12.11.2010., 23. lpp.).

⁽⁴¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 511/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par no Nagojas Protokola par piekļuvi ģenētiskajiem resursiem un to ieguvumu taisnīgu un godīgu sadali, kas gūti no šo resursu izmantošanas, izrietošiem atbilstības pasākumiem lietotājiem Savienībā (OV L 150, 20.5.2014., 59. lpp.).

⁽⁴²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību (OV L 317, 4.11.2014., 35. lpp.).

⁽⁴³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

⁽⁴⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 338/97 (1996. gada 9. decembris) par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību (OV L 61, 3.3.1997., 1. lpp.).

⁽⁴⁵⁾ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

paziņojumu "Meža tiesību aktu ieviešana, pārvaldība un tirdzniecība (FLEGT)", 2011. gada 3. maija paziņojumu "Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls – ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam", 2013. gada 6. maija paziņojumu "Zaļā infrastruktūra (ZI) – Eiropas dabas kapitāla pilnveide", 2016. gada 26. februāra paziņojumu "ES rīcības plāns savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai" un 2019. gada 23. jūlija paziņojumu "Pastiprināt ES rīcību ar mērķi aizsargāt un atjaunot un pasaules mežus".

- (31) Vides mērķi "bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzība un atjaunošana" saimnieciskā darbība var būtiski sekmēt dažādos veidos, tostarp aizsargājot, saglabājot un atjaunojot bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas un tādējādi uzlabojot ekosistēmu pakalpojumus. Šādi pakalpojumi tiek iedalīti četrās kategorijās, proti, apgādes pakalpojumi, piemēram, apgāde ar pārtiku un ūdeni; regulējošie pakalpojumi, piemēram, klimata un slimību kontrole; atbalsta pakalpojumi, piemēram, barības vielu aprites cikli un skābekļa ražošana; un kultūras pakalpojumi, piemēram, garīguma un atpūtas ieguvumi.
- (32) Šīs regulas nolūkos termins "ilgtspējīga mežu apsaimniekošana" būtu jāsaprot, ņemot vērā tādu mežu un meža zemes praksi un izmantošanu, kas palīdz sekmēt bioloģisko daudzveidību vai apturēt vai novērst ekosistēmu degradāciju, atmežošanu un dzīvotņu izzušanu, ņemot vērā mežu un meža zemes pārvaldību un izmantošanu tādā veidā un intensitātē, kas saglabā to bioloģisko daudzveidību, produktivitāti, atjaunošanās spēju, dzīvotspēju un potenciālu gan tagadnē, gan nākotnē pildīt attiecīgās ekoloģiskās, ekonomiskās un sociālās funkcijas vietējā, valsts un pasaules mērogā un kas nenodara kaitējumu citām ekosistēmām, kā izklāstīts Helsinku 1993. gada 16.–17. jūnija Otrās Ministru konferences par mežu aizsardzību Eiropā Rezolūcijā H1 "Vispārējās pamatnostādnes par mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu Eiropā", kā arī ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 995/2010 un (ES) 2018/841⁽⁴⁶⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/2001⁽⁴⁷⁾, un Komisijas 2013. gada 20. septembra paziņojumu "Jauna ES meža stratēģija mežiem un uz koksnes resursiem balstītai rūpniecībai".
- (33) Šīs regulas nolūkos termins "energoefektivitāte" tiek lietots plašā nozīmē un būtu jāsaprot, ņemot vērā attiecīgos Savienības tiesību aktus, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1369⁽⁴⁸⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/27/ES⁽⁴⁹⁾ un (ES) 2018/844⁽⁵⁰⁾, kā arī īstenošanas pasākumus, kas pieņemti, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK⁽⁵¹⁾.
- (34) Katram vides mērķim būtu jānosaka vienoti kritēriji tam, kā noteikt, vai saimnieciskās darbības būtiski sekmē minētā mērķa sasniegšanu. Vienam vienoto kritēriju elementam vajadzētu būt izvairīties no būtiska kaitējuma radīšanas jebkuram no šajā regulā izklāstītajiem vides mērķiem. Tas vajadzīgs, lai izvairītos no tā, ka ieguldījumi tiek uzskatīti par vides ziņā ilgtspējīgiem gadījumos, kad saimnieciskās darbības, kuras gūst labumu no šiem ieguldījumiem, rada kaitējumu videi tādā mērā, kas pārspēj to radīto labumu vides mērķim. Šādos kritērijos – papildus pašas saimnieciskās darbības ietekmei uz vidi – būtu jāņem minētās saimnieciskās darbības sniegto produktu un pakalpojumu aprites cikls, tostarp būtu jāņem vērā atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, jo īpaši apsverot to izstrādi, izmantošanu un aprites cikla beigas.

⁽⁴⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/841 (2018. gada 30. maijs) par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mezsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES (OV L 156, 19.6.2018., 1. lpp.).

⁽⁴⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.).

⁽⁴⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1369 (2017. gada 4. jūlijs), ar ko izveido energomarkējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES (OV L 198, 28.7.2017., 1. lpp.).

⁽⁴⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/27/ES (2012. gada 25. oktobris) par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.).

⁽⁵⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/844 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti un Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti (OV L 156, 19.6.2018., 75. lpp.).

⁽⁵¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

- (35) Atgādinot Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopējo apņemšanos ievērot principus, kas iekļauti Eiropas Sociālo tiesību pilārā nolūkā atbalstīt ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, un atzīstot cilvēktiesību un darba tiesību starptautisko minimuma standartu nozīmi, atbilstībai minimuma aizsargpasākumiem vajadzētu būt nosacījumam, lai saimnieciskās darbības būtu uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām. Minētā iemesla dēļ saimnieciskās darbības būtu uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām tikai tad, ja tās tiek veiktas saskaņā ar ESAO Vadlīnijām daudz nacionāliem uzņēmumiem un ANO Vadošajiem principiem uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, tostarp saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) deklarāciju par pamatprincipiem un pamattiesībām darbā, astoņām SDO pamatkonvencijām un Starptautisko cilvēktiesību hartu. SDO pamatkonvencijas nosaka cilvēktiesības un darba tiesības, kas uzņēmumiem būtu jāievēro. Vairāki no minētajiem starptautiskajiem standartiem ir nostiprināti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši verdzības un piespiedu darba aizliegums un diskriminācijas aizlieguma princips. Minētie minimuma aizsargpasākumi neskar to, ka attiecīgā gadījumā piemēro stingrākas prasības, kas attiecas uz vidi, veselību, drošību un sociālo ilgtspēju noteiktas Savienības tiesību aktos. Pildot minētos minimuma aizsargpasākumus, uzņēmumiem būtu jāievēro princips “nenodari būtisku kaitējumu”, kas minēts Regulā (ES) 2019/2088, un jāņem vērā regulatīvie tehniskie standarti, kuri pieņemti, ievērojot šo regulu, un kuros šis princips precizēts sīkāk.
- (36) Lai nodrošinātu konsekveni starp šo regulu un Regulu (ES) 2019/2088, ar šo regulu būtu jāgroza Regula (ES) 2019/2088, lai Eiropas uzraudzības iestādēm, kuras ir izveidotas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (ES) Nr. 1093/2010⁽³²⁾, (ES) Nr. 1094/2010⁽³³⁾ un (ES) Nr. 1095/2010⁽³⁴⁾ (visas kopā “EUI”), uzdotu kopīgi izstrādāt regulatīvos tehniskos standartus nolūkā sīkāk precizēt informācijas, kas attiecas uz principu “nenodari būtisku kaitējumu”, saturu un noformējumu. Minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem būtu jāatbilst Regulā (ES) 2019/2088 minēto ilgtspējas rādītāju par negatīvu ietekmi uz klimatu saturam, metodoloģijai un noformējumam. Tiem būtu arī jāatbilst principiem, kas nostiprināti Eiropas sociālo tiesību pilārā, ESAO Vadlīnijām daudz nacionāliem uzņēmumiem, ANO Vadošajiem principiem uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, tostarp SDO deklarācijai par pamatprincipiem un pamattiesībām darbā, astoņām SDO pamatkonvencijām un Starptautiskajai cilvēktiesību hartai.
- (37) Regula (ES) 2019/2088 būtu jāgroza arī tādēļ, lai EUI uzdotu ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu nolūkā papildināt noteikumus par vides raksturlielumu reklamēšanas un vides ziņā ilgtspējīgu ieguldījumu pārredzamību informācijas atklāšanā pirms līguma noslēgšanas un periodiskos ziņojumos.
- (38) Ņemot vērā konkrētos tehniskos datus, kas nepieciešami, lai novērtētu saimnieciskās darbības ietekmi uz vidi, un strauji mainīgo zinātnes un tehnoloģijas raksturu, vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību kritēriji būtu regulāri jāpielāgo, lai atspoguļotu šādas pārmaiņas. Lai šie kritēriji būtu aktuāli, balstīti uz zinātniskiem pierādījumiem un ekspertu, kā arī attiecīgo ieinteresēto personu ieguldījuma, “būtiskas sekmēšanas” un “būtiska kaitējuma” nosacījumi būtu jāprecizē sīkāk dažādām saimnieciskajām darbībām un regulāri jāatjaunina. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāizveido detalizēti un kalibrēti tehniskās pārbaudes kritēriji dažādām saimnieciskajām darbībām, pamatojoties uz daudzpusējo ieinteresēto personu ilgtspējīga finansējuma platformas tehnisko devumu.
- (39) Dažām saimnieciskajām darbībām ir negatīva ietekme uz vidi, un, samazinot šādu negatīvo ietekmi, var būtiski sekmēt vienu vai vairākus vides mērķus. Ir lietderīgi minētajām saimnieciskajām darbībām izveidot tādas tehniskās pārbaudes kritērijus, kas prasa būtisku vides raksturlielumu uzlabojumu cita starpā salīdzinājumā ar nozari

⁽³²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽³³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

⁽³⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

caurmērā, vienlaikus novēršot videi kaitīgu iesūksti, tostarp oglekļietilpīgu iesūksti, finansētās saimnieciskās darbības saimnieciskā cikla laikā. Minētajos kritērijos būtu jāņem vērā arī konkrētas saimnieciskās darbības ilgtermiņa ietekme.

- (40) Saimnieciskā darbība nebūtu uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, ja tā videi nodara kaitējumu, kas ir lielāks par tās radītajiem ieguvumiem. Ar tehniskās pārbaudes kritērijiem būtu jānosaka minimālās prasības, kas vajadzīgas, lai izvairītos no būtiska kaitējuma nodarīšanas pārējiem mērķiem, tostarp pamatojoties uz jebkurām minimālajām prasībām, kas noteiktas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Izveidojot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus, Komisijai būtu jānodrošina, lai minētie kritēriji tiktu balstīti uz pieejamajiem zinātniskajiem pierādījumiem, tiktu izstrādāti, ņemot vērā aprites cikla apsvērumus, tostarp esošos aprites cikla novērtējumus, un tiktu regulāri atjaunināti. Kad zinātniskais novērtējums neļauj noteikt risku ar pietiekamu noteiktību, būtu jāpiemēro piesardzības princips saskaņā ar LESD 191. pantu.
- (41) Izveidojot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus klimata pārmaiņu mazināšanas vides mērķim, Komisijai būtu jāņem vērā un jāstimulē notiekošā un nepieciešamā pāreja uz klimatneitrālu ekonomiku saskaņā ar šīs regulas 10. panta 2. punktu. Līdztekus klimatneitrālas enerģijas izmantošanai un lielākiem ieguldījumiem jau esošās mazoglekļa saimnieciskajās darbībās un nozarēs, pāreja prasa būtiski samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas citās saimnieciskajās darbībās un nozarēs, kurās nav tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvas. Šādas pārejas saimnieciskās darbības būtu uzskatāmas par tādām, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, ja to radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju radītāji ir zemāki par nozares vidējiem radītajiem, ja tās nekavē mazoglekļa alternatīvu izstrādi un ieviešanu un neizraisa iesūksti aktīvos, kas nav saderīgi ar klimatneitralitātes mērķi, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu. Tehniskās pārbaudes kritērijiem attiecībā uz šādām pārejas saimnieciskajām darbībām būtu jānodrošina, ka šīs pārejas darbības ticami sekmē klimatneitralitāti, un tie būtu regulāri attiecīgi jāpielāgo.
- (42) Saimnieciskā darbība būtu uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē vienu vai vairākus no šajā regulā noteiktajiem vides mērķiem, ja tā tieši veicina to, ka citas darbības būtiski sekmē vienu vai vairākus no minētajiem mērķiem. Šādām veicinošajām darbībām nevajadzētu izraisīt iesūksti aktīvos, kas apdraud ilgtermiņa vides mērķu īstenošanu, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu, un tām vajadzētu radīt būtiski labvēlīgu ietekmi uz vidi, balstoties uz aprites cikla apsvērumiem.
- (43) Izveidojot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus, Komisijai būtu jāņem vērā attiecīgie Savienības tiesību akti, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1221/2009⁽⁵⁵⁾ un (EK) Nr. 66/2010⁽⁵⁶⁾, kā arī Komisijas Ieteikums 2013/179/ES⁽⁵⁷⁾ un Komisijas 2018. gada 16. jūlija paziņojums "Publiskais iepirkums, ņemot vērā vides uzlabošanas aspektus". Lai izvairītos no nevajadzīgām neatbilstībām ar saimniecisko darbību klasifikācijām, kas jau pastāv citos nolūkos, Komisijai būtu jāņem vērā arī statistiskās klasifikācijas, kas saistītas ar vides preču un pakalpojumu nozari, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 538/2014⁽⁵⁸⁾ vides aizsardzības darbību klasifikācija (CEPA) un resursu apsaimniekošanas darbību klasifikācija (CReMA). Izveidojot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus, Komisijai būtu jāņem vērā esošie vides indikatori un pārskatu sagatavošanas noteikumi, ko citu starpā izstrādājusi Komisija un Eiropas Vides aģentūra, un esošie starptautiskie standarti, piemēram, tie, ko citu starpā izstrādājusi ESAO.

⁽⁵⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽⁵⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 66/2010 (2009. gada 25. novembris) par ES ekomarķējumu (OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.).

⁽⁵⁷⁾ Komisijas Ieteikums 2013/179/ES (2013. gada 9. aprīlis) par kopīgu metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla ekoloģisko raksturlielumu mērīšanai un uzrādīšanai (OV L 124, 4.5.2013., 1. lpp.).

⁽⁵⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 538/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 691/2011 par Eiropas vides ekonomiskajiem kontiem (OV L 158, 27.5.2014., 113. lpp.).

- (44) Izveidojot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus, Komisijai izmaksu un ieguvumu analizē būtu jāņem vērā arī infrastruktūras nozares specifika un būtu jāņem vērā vides, sociālie un ekonomiskie ārējie faktori. Šajā ziņā Komisijai būtu jāņem vērā attiecīgie Savienības tiesību akti, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/42/EK ⁽⁵⁹⁾, 2011/92/ES ⁽⁶⁰⁾, 2014/23/ES ⁽⁶¹⁾, 2014/24/ES ⁽⁶²⁾ un 2014/25/ES ⁽⁶³⁾, standarti un pašreizējā metodika, ka arī starptautisko organizāciju, piemēram, ESAO, darbs. Minētajā kontekstā tehniskās pārbaudes kritērijiem būtu jāveicina pienācīgs pārvaldības regulējums, kas visos projekta darbības cikla posmos integrētu vides, sociālos un pārvaldības faktoros, kā minēts Apvienoto Nāciju Organizācijas atbalstītajos Atbildīgu ieguldījumu principos.
- (45) Tehniskās pārbaudes kritērijiem būtu jānodrošina, ka attiecīgās saimnieciskās darbības konkrētā nozarē var būt uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām un ir vienlīdzīgā situācijā, ja tās vienlīdz lielā mērā sekmē vienu vai vairākus no šajā regulā noteiktajiem vides mērķiem. Potenciālā spēja sekmēt minētos vides mērķus dažādās nozarēs var būt atšķirīga, un tas būtu jāatspoguļo minētajos kritērijos. Tomēr katrā nozarē minētajiem kritērijiem nebūtu negodīgi jārada nelabvēlīga situācija vienām saimnieciskajām darbībām salīdzinājumā ar citām, ja tās vienādā mērā sekmē vides mērķus.
- (46) Izveidojot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus vides ziņā ilgtspējīgām darbībām, Komisijai būtu jānovērtē, vai minēto kritēriju izveidošana radītu balasta aktīvus vai nekonsekventus stimulus vai arī tai būtu kāda cita nelabvēlīga ietekme uz finanšu tirgiem.
- (47) Lai izvairītos no pārmērīgi apgrūtinotām atbilstības nodrošināšanas izmaksām ekonomikas dalībniekiem, Komisijai būtu jāizveido tādi tehniskās pārbaudes kritēriji, kuri nodrošina pietiekamu juridisko noteiktību, kuri ir realizējami un viegli piemērojami un kuru atbilstību var pārbaudīt saprātīgās atbilstības nodrošināšanas izmaksu robežās, tādējādi izvairoties no nevajadzīga administratīvā sloga. Saistībā ar tehniskās pārbaudes kritērijiem varētu būt nepieciešams veikt aprītes cikla novērtējumu, ja tas ir pietiekami realizējams un vajadzīgs.
- (48) Lai pārliecinātos, ka ieguldījumi tiek virzīti tādām saimnieciskajām darbībām, kas rada lielāko pozitīvo ietekmi uz vides mērķiem, Komisijai būtu jānosaka prioritāte tehniskās pārbaudes kritēriju izveidošanai tām saimnieciskajām darbībām, kas varētu visvairāk sekmēt vides mērķus.
- (49) Atbilstoši tehniskās pārbaudes kritēriji būtu jāizveido transporta nozarē, tostarp mobilajiem aktīviem. Minētajos pārbaudes kritērijos būtu jāņem vērā tas, ka transporta nozare, tostarp starptautiskie kuģu pārvadājumi, veido gandrīz 26 % no kopējām siltumnīcefekta gāzu emisijām Savienībā. Kā minēts Rīcības plānā ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai, transporta nozare pārstāv aptuveni 30 % no papildu ikgadējam ieguldījumam vajadzībām ilgtspējīgai attīstībai Savienībā, piemēram, lai palielinātu elektrificēto transportlīdzekļu īpatsvaru vai lai atbalstītu pāreju uz tīrākiem transporta veidiem, veicinot kravu novirzīšanu uz citiem transporta veidiem un labāku satiksmes pārvaldību.
- (50) Ir īpaši būtiski, lai Komisija, izstrādājot tehniskās pārbaudes kritērijus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās saskaņā ar labāka regulējuma prasībām. Tehniskās pārbaudes kritēriju izveidošanā un atjaunināšanā būtu jāiesaista attiecīgās ieinteresētās personas un būtu jābalstās uz tādu ekspertu konsultācijām, kam ir atzītas zināšanas un pieredze attiecīgajās jomās. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāizveido ilgtspējīga finansējuma platforma ("Platforma"). Platforma būtu jāveido no ekspertiem, kas pārstāv gan publisko, gan privāto sektoru. Starp publiskā sektora ekspertiem vajadzētu būt pārstāvjiem no Eiropas Vides aģentūras, EUI, Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras. Privātā sektora ekspertiem vajadzētu ietvert pārstāvjus no finanšu un nefinanšu tirgus

⁽⁵⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.).

⁽⁶⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.).

⁽⁶¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).

⁽⁶²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

⁽⁶³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

dalībniekiem un uzņēmējdarbības sektoriem, kas pārstāv attiecīgās rūpniecības nozares, un personas, kam ir speciālās zināšanas grāmatvedības un pārskatu jomā. Platformā vajadzētu būt arī ekspertiem, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, tostarp ekspertiem vides, sociālajos, darba un pārvaldības jautājumos. Finanšu tirgus dalībnieki būtu jāmudina informēt Komisiju, ja tie uzskata, ka saimnieciskā darbība, kura neatbilst tehniskās pārbaudes kritērijiem vai kurai šādi kritēriji vēl nav izveidoti, būtu uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, lai palīdzētu Komisijai izvērtēt tehniskās pārbaudes kritēriju papildināšanas vai atjaunināšanas piemērotību.

- (51) Platforma būtu jāveido saskaņā ar piemērojamajiem horizontālajiem noteikumiem par Komisijas ekspertu grupu izveidi un darbību, tostarp attiecībā uz atlases procesu. Atlases procesa mērķim vajadzētu būt nodrošināt augstu lietpratības līmeni, ģeogrāfisko un dzimumu līdzsvaru, kā arī zinātniskās attiecīgajās jomās līdzsvarotu pārstāvību, ņemot vērā Platformas īpašos uzdevumus. Atlases procesa laikā Komisijai saskaņā ar horizontālajiem noteikumiem būtu jāveic novērtējums, lai noteiktu iespējamu interešu konfliktu esamību, un būtu jāveic piemēroti pasākumi šādu konfliktu novēršanai.
- (52) Platformai būtu jāsniedz Komisijai konsultācijas par tehniskās pārbaudes kritēriju izstrādi, analīzi un pārskatīšanu, tostarp par šādu kritēriju iespējamo ietekmi uz to aktīvu novērtējumu, kuri atbilstoši pastāvošajai tirgus praksei ir uzskatāmi par vides ziņā ilgtspējīgiem aktīviem. Platformai būtu arī jāsniedz Komisijai konsultācijas par to, vai tehniskās pārbaudes kritēriji ir piemēroti izmantošanai Savienības nākamajās politikas iniciatīvās, kas vērstas uz ilgtspējīga ieguldījuma veicināšanu, un par ilgtspējas grāmatvedības un ziņošanas standartu iespējamo nozīmi tehniskās pārbaudes kritēriju piemērošanas atbalstīšanā. Platformai būtu jāsniedz Komisijai konsultācijas par turpmāku pasākumu izstrādi, lai uzlabotu datu pieejamību un kvalitāti, ņemot vērā mērķi izvairīties no nevajadzīga administratīvā sloga, par citu ilgtspējas mērķu, tostarp sociālo mērķu, izvirzīšanu un par minimuma aizsargpasākumu darbību un iespējamo vajadzību tos papildināt.
- (53) Komisijai būtu jā saglabā esošā dalībvalstu ekspertu grupa ilgtspējīga finansējuma jautājumos un jāpiešķir tai oficiāls statuss. Šīs ekspertu grupas uzdevumi cita starpā būs konsultēt Komisiju par tehniskās pārbaudes kritēriju piemērotību un Platformas īstenoto pieeju šo kritēriju izstrādei. Šajā nolūkā Komisijai būtu pastāvīgi jāinformē dalībvalstis, regulāri rīkojot dalībvalstu ekspertu grupas ilgtspējīga finansējuma jautājumos sanāksmes.
- (54) Lai precizētu šajā regulā noteiktās prasības un jo īpaši lai izveidotu un atjauninātu detalizētus un kalibrētus tehniskās pārbaudes kritērijus dažādām saimnieciskajām darbībām attiecībā uz to, ko uzskatīt par "būtisku sekmēšanu" un "būtisku kaitējumu" vides mērķiem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz informāciju, kas nepieciešama, lai izpildītu informācijas atklāšanas pienākumus, ievērojot šo regulu, un attiecībā uz tehniskās pārbaudes kritērijiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, piemēram, ar Platformas un dalībvalstu ekspertu grupas ilgtspējīga finansējuma jautājumos starpniecību, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁶⁴⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

⁽⁶⁴⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (55) Šī regula papildina informācijas atklāšanas prasības, kuras noteiktas Regulā (ES) 2019/2088. Lai nodrošinātu finanšu tirgus dalībnieku atbilstības šīs regulas prasībām rūpīgu un efektīvu uzraudzību, dalībvalstīm būtu jāpaļaujas uz kompetentajām iestādēm, kuras izraudzītas saskaņā ar Regulu (ES) 2019/2088. Turklāt atbilstības panākšanas nolūkā dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par pasākumiem un sankcijām, kam vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem. Valstu kompetentajām iestādēm un EUI būtu jāīsteno produktu intervences pilnvaras, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (ES) Nr. 600/2014⁽⁶⁵⁾, (ES) Nr. 1286/2014⁽⁶⁶⁾ un (ES) 2019/1238⁽⁶⁷⁾, arī attiecībā uz maldinošas pārdošanas praksi vai maldinošu informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, ieskaitot informāciju, kas prasīta šajā regulā.
- (56) Lai nodrošinātu gan Platformas, gan dalībvalstu ekspertu grupas ilgtspējīga finansējuma jautājumos efektīvu un ilgtspējīgu darbu un sanāksmju organizēšanu un lai grupas, to apakšgrupas, Komisija un ieinteresētās personas varētu plaši piedalīties šajā darbā un sanāksmēs un efektīvi sadarboties, attiecīgā gadījumā būtu jāapsver iespēja plašāk izmantot digitālās, tostarp virtuālās, tehnoloģijas.
- (57) Lai attiecīgajiem dalībniekiem dotu pietiekami daudz laika iepazīties ar vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību kritērijiem, kas izklāstīti šajā regulā, un sagatavoties to piemērošanai, šajā regulā izklāstītie pienākumi katram vides mērķim būtu jāsadala pēc divpadsmit mēnešiem pēc tam, kad ir izveidoti attiecīgie tehniskās pārbaudes kritēriji.
- (58) Šīs regulas noteikumi attiecībā uz nodokļu atvieglojumu shēmām, kuras balstās uz sertifikātiem un bija spēkā pirms šīs regulas stāšanās spēkā, neskar Savienības un dalībvalstu attiecīgās kompetences attiecībā uz Līgumos izklāstītajiem nodokļu noteikumiem.
- (59) Šīs regulas piemērošana būtu regulāri jāpārskata, lai cita starpā izvērtētu progresu attiecībā uz tehniskās pārbaudes kritēriju izstrādi vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām; iespējamo vajadzību pārskatīt un papildināt minētos kritērijus, ar ko nosaka, vai saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu; vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību klasifikācijas sistēmas efektivitāti privāto ieguldījumu novirzīšanā uz šādām darbībām un jo īpaši attiecībā uz kapitāla plūsmu uz privātiem uzņēmumiem un citiem tiesību subjektiem; un minētās klasifikācijas sistēmas turpmāko pilnveidi, tostarp paplašinot tās tvērumu, lai aptvertu ne vien vides ziņā ilgtspējīgas saimnieciskās darbības, bet arī darbības, kas nodara būtisku kaitējumu videi, kā arī citus ilgtspējas mērķus, tostarp sociālos mērķus.
- (60) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, tādēļ ka ir nepieciešams Savienības līmenī ieviest vienotus kritērijus vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā ir paredzēti kritēriji, ar ko noteikt, vai kāda saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, lai konstatētu pakāpi, kādā ieguldījums ir vides ziņā ilgtspējīgs.

⁽⁶⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 600/2014 (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 84. lpp.).

⁽⁶⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1286/2014 (2014. gada 26. novembris) par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem (OV L 352, 9.12.2014., 1. lpp.).

⁽⁶⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1238 (2019. gada 20. jūnijs) par Pan-Eiropas privāto pensiju produktu (PEPP) (OV L 198, 25.7.2019., 1. lpp.).

2. Šo regulu piemēro:
- a) dalībvalstu vai Savienības pieņemtajiem pasākumiem, kuri nosaka prasības finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem attiecībā uz finanšu produktiem vai uzņēmumu obligācijām, kas tiek darīti pieejami kā vides ziņā ilgtspējīgi;
 - b) finanšu tirgus dalībniekiem, kuri dara pieejamus finanšu produktus;
 - c) uzņēmumiem, kuriem, ievērojot, attiecīgi, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES ⁽⁶⁸⁾ 19.a vai 29. a pantu, ir pienākums publicēt nefinanšu paziņojumu vai konsolidētu nefinanšu paziņojumu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “vides ziņā ilgtspējīgs ieguldījums” ir ieguldījums vienā vai vairākās saimnieciskajās darbībās, kuras saskaņā ar šo regulu ir uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām;
- 2) “finanšu tirgus dalībnieks” ir finanšu tirgus dalībnieks, kā definēts Regulas (ES) 2019/2088 2. panta 1) punktā, un ietver pensiju produkta izveidotāju, kam dalībvalsts ir nolēmusi piemērot minēto regulu saskaņā ar minētās regulas 16. pantu;
- 3) “finanšu produkts” ir finanšu produkts, kā definēts Regulas (ES) 2019/2088 2. panta 12) punktā;
- 4) “emitents” ir emitents, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1129 ⁽⁶⁹⁾ 2. panta h) punktā;
- 5) “klimata pārmaiņu mazināšana” ir process, kurā globālās vidējās temperatūras pieaugums tiek ierobežots krietni zem 2 °C atzīmes un kurā tiecas temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni, kā noteikts Parīzes nolīgumā;
- 6) “pielāgošanās klimata pārmaiņām” ir process, kurā pielāgojas pašreizējām un gaidāmajām klimata pārmaiņām un to ietekmei;
- 7) “siltumnīcefekta gāze” ir siltumnīcefekta gāze, kas uzskaitīta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 525/2013 ⁽⁷⁰⁾ I pielikumā;
- 8) “atkritumu apsaimniekošanas hierarhija” ir atkritumu apsaimniekošanas hierarhija, kā noteikts Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā;
- 9) “aprites ekonomika” ir ekonomikas sistēma, kurā produktu, materiālu un citu resursu vērtība ekonomikā tiek saglabāta pēc iespējas ilgāk, veicinot to efektīvu izmantošanu ražošanā un patēriņā, tādējādi mazinot to izmantošanas ietekmi uz vidi, samazinot atkritumu daudzumu un bīstamo vielu izdalīšanos visos aprites cikla posmos, tostarp piemērojot atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju;
- 10) “piesārņotājs” ir viela, vibrācija, siltums, troksnis, gaisma vai cits kontaminants, kas atrodas gaisā, ūdenī vai zemē, kas var būt kaitīgs cilvēka veselībai vai videi, kas var radīt kaitējumu materiālajam īpašumam vai kas var pasliktināt vai traucēt vides pievilcību un citus likumīgus vides izmantošanas veidus;
- 11) “augšne” ir zemes garozas virsējais slānis, kas atrodas starp pamatiezi un virsmu un kas sastāv no minerāldaļiņām, organiskām vielām, ūdens, gaisa un dzīvīem organismiem;

⁽⁶⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

⁽⁶⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1129 (2017. gada 14. jūnijs) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapirus vai atļaujot to tirdzniecību regulētā tirgū, un ar ko atceļ Direktīvu 2003/71/EK (OV L 168, 30.6.2017., 12. lpp.).

⁽⁷⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

- 12) "piesārņojums" ir:
 - a) cilvēka darbības rezultātā radusies tieša vai netieša piesārņotāju ievadīšana gaisā, ūdenī vai zemē;
 - b) attiecībā uz jūras vidi – piesārņojums, kā definēts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 8) punktā;
 - c) attiecībā uz ūdens vidi – piesārņojums, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 33. punktā;
- 13) "ekosistēma" ir dinamisks augu, dzīvnieku un mikroorganismu kopienu un to nedzīvās vides komplekss, kurš mijiedarbojas kā funkcionāla vienība;
- 14) "ekosistēmu pakalpojumi" ir gan tiešs, gan netiešs ekosistēmu devums ekonomiskajos, sociālajos, kultūras un citos ieguvumos, ko cilvēki gūst no minētajām ekosistēmām;
- 15) "bioloģiskā daudzveidība" ir dzīvo organismu formu dažādība visās vides formās, tostarp sauszemes, jūras un citās ūdens ekosistēmās un ekoloģiskajos kompleksos, kuru sastāvdaļas tās ir, un ietver daudzveidību sugas ietvaros, starp sugām un starp ekosistēmām;
- 16) "labs stāvoklis" attiecībā uz ekosistēmu nozīmē, ka ekosistēma ir labā fiziskā, ķīmiskā un bioloģiskā stāvoklī vai ka tai ir laba fiziskā, ķīmiskā un bioloģiskā kvalitāte ar spēju reproducēties vai atjaunoties, kurā nemazinās sugu sastāvs un nepasliktinās ekosistēmas struktūra un ekoloģiskās funkcijas;
- 17) "energoefektivitāte" ir efektīvāka enerģijas izmantošana visos enerģētikas ķēdes posmos no ražošanas līdz galapatēriņam;
- 18) "jūras ūdeņi" ir jūras ūdeņi, kā definēts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 1) punktā;
- 19) "virszemes ūdeņi" ir virszemes ūdeņi, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 1. punktā;
- 20) "gruntsūdeņi" ir gruntsūdeņi, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 2. punktā;
- 21) "labs vides stāvoklis" ir labs vides stāvoklis, kā definēts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 5) punktā;
- 22) "labs stāvoklis" ir:
 - a) virszemes ūdeņiem – vienlaikus gan "labs ekoloģiskais stāvoklis", kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 22. punktā, gan "labi virszemes ūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāji", kā definēts minētās direktīvas 2. panta 24. punktā;
 - b) gruntsūdeņiem – vienlaikus gan "labi gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāji", kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 25. punktā, gan "labi kvantitatīvie rādītāji", kā definēts minētās direktīvas 2. panta 28. punktā;
- 23) "labs ekoloģiskais potenciāls" ir labs ekoloģiskais potenciāls, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 23. punktā.

II NODAĻA

VIDES ZIŅĀ ILGTSPĒJĪGAS SAIMNIECISKĀS DARBĪBAS

3. pants

Kritēriji vides ziņā ilgtspējīgam saimnieciskajām darbībām

Lai konstatētu pakāpi, kādā ieguldījums ir vides ziņā ilgtspējīgs, saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, ja minētā saimnieciskā darbība:

- a) saskaņā ar 10.–16. pantu būtiski sekmē vienu vai vairākus no 9. pantā izklāstītajiem vides mērķiem;
- b) saskaņā ar 17. pantu nerada būtisku kaitējumu nevienam no 9. pantā izklāstītajiem vides mērķiem;
- c) tiek veikta, ievērojot 18. pantā izklāstītos minimuma aizsargpasākumus; un
- d) atbilst tehniskās pārbaudes kritērijiem, ko Komisija izveidojusi saskaņā ar 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu vai 15. panta 2. punktu.

4. pants

Vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām paredzēto kritēriju izmantošana valsts pasākumos, standartos un marķējumā

Dalībvalstis un Savienība piemēro 3. pantā izklāstītos kritērijus, lai noteiktu, vai saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, attiecībā uz jebkādiem pasākumiem, kuros finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem tiek izvirzītas prasības attiecībā uz finanšu produktiem vai uzņēmumu obligācijām, kas tiek darīti pieejami kā vides ziņā ilgtspējīgi.

5. pants

Vides ziņā ilgtspējīgu ieguldījumu pārredzamība informācijas atklāšanā pirms līguma noslēgšanas un periodiskos ziņojumos

Ja finanšu produkts, kas minēts Regulas (ES) 2019/2088 9. panta 1., 2. vai 3. punktā, sniedz ieguldījumu saimnieciskā darbībā, kas sekmē kādu vides mērķi minētās regulas 2. panta 17) punkta nozīmē, informācijā, kas jāatklāj saskaņā ar minētās regulas 6. panta 3. punktu un 11. panta 2. punktu, iekļauj šādus elementus:

- a) informāciju par vides mērķi vai vides mērķiem, kas izklāstīti šīs regulas 9. pantā, kurus sekmē finanšu produktam pamatā esošais ieguldījums; un
- b) aprakstu par to, kā un cik lielā mērā finanšu produktam pamatā esošie ieguldījumi tiek veikti saimnieciskajās darbībās, kas uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām, kā noteikts šīs regulas 3. pantā.

Šā panta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā aprakstā norāda ieguldījumu proporciju vides ziņā ilgtspējīgās saimnieciskajās darbībās, kas izraudzīti finanšu produktam, tostarp sīkākas ziņas par, attiecīgi, 16. pantā un 10. panta 2. punktā minēto veicinošo un pārejas darbību proporcijām, procentos no visiem ieguldījumiem, kuri izraudzīti attiecīgajam finanšu produktam.

6. pants

To finanšu produktu pārredzamība, kas reklamē vides raksturlielumus, informācijas atklāšanā pirms līguma noslēgšanas un periodiskos ziņojumos

Ja finanšu produkts, kas minēts Regulas (ES) 2019/2088 8. panta 1. punktā, reklamē vides raksturlielumus, *mutatis mutandis* piemēro šīs regulas 5. pantu.

Informācijai, kas jāatklāj saskaņā ar Regulas (ES) 2019/2088 6. panta 3. punktu un 11. panta 2. punktu, pievieno šādu paziņojumu:

“Princips “nenodari būtisku kaitējumu” attiecas tikai uz tiem finanšu produktam pamatā esošajiem ieguldījumiem, kuros ņemti vērā ES kritēriji vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām.

Ieguldījumos, kas ir šā finanšu produkta atlikušās daļas pamatā, nav ņemti vērā ES kritēriji vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām.”.

7. pants

Citu finanšu produktu pārredzamība informācijas atklāšanā pirms līguma noslēgšanas un periodiskos ziņojumos

Ja uz finanšu produktu neattiecas Regulas (ES) 2019/2088 8. panta 1. punkts vai 9. panta 1., 2. vai 3. punkts, informācijai, kas jāatklāj saskaņā ar minētās regulas 6. panta 3. punktā un 11. panta 2. punktā minētajiem nozaru tiesību aktu noteikumiem, pievieno šādu paziņojumu:

“Šim finanšu produktam pamatā esošajos ieguldījumos nav ņemti vērā ES kritēriji vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām.”.

8. pants

Uzņēmumu pārredzamība nefinanšu paziņojumos

1. Jebkurš uzņēmums, kam, ievērojot Direktīvas 2013/34/ES 19.a vai 29.a pantu, ir pienākums publicēt nefinanšu informāciju, savā nefinanšu paziņojumā vai konsolidētajā nefinanšu paziņojumā iekļauj informāciju par to, kā un cik lielā mērā uzņēmuma darbības ir saistītas ar saimnieciskajām darbībām, kas uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām, kā noteikts šīs regulas 3. un 9. pantā.
2. Konkrētāk, nefinanšu uzņēmumi atklāj šādu informāciju:
 - a) to apgrozījuma proporciju no produktiem vai pakalpojumiem, kas saistīti ar saimnieciskajām darbībām, kuras uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām, kā noteikts 3. un 9. pantā; un
 - b) to kapitāla izdevumu proporciju un to darbības izdevumu proporciju, kas attiecas uz aktīviem vai procesiem, kuri saistīti ar saimnieciskajām darbībām, kuras uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām, kā noteikts 3. un 9. pantā.
3. Ja uzņēmums Direktīvas 2013/34/ES 19.a vai 29.a pantā prasīto nefinanšu informāciju publicē atsevišķā ziņojumā saskaņā ar minētās direktīvas 19.a panta 4. punktu vai 29.a panta 4. punktu, informāciju, kas minēta šā panta 1. un 2. punktā, publicē minētajā atsevišķajā ziņojumā.
4. Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 23. pantu ar mērķi papildināt šā panta 1. un 2. punktu, lai precizētu satura un noformējuma prasības informācijai, kas jāatklāj, ievērojot minētos punktus, tostarp metodoloģiju, kas jāizmanto, lai tos izpildītu, ņemot vērā gan finanšu, gan nefinanšu uzņēmumu specifiku un tehniskās pārbaudes kritērijus, kas izveidoti, ievērojot šo regulu. Komisija minēto deleģēto aktu pieņem līdz 2021. gada 1. jūnijam.

9. pants

Vides mērķi

Šajā regulā ir šādi vides mērķi:

- a) klimata pārmaiņu mazināšana;
- b) pielāgošanās klimata pārmaiņām;
- c) ilgtspējīga ūdens un jūras resursu izmantošana un aizsardzība;
- d) pāreja uz aprites ekonomiku;
- e) piesārņojuma novēršana un kontrole;
- f) bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzība un atjaunošana.

10. pants

Klimata pārmaiņu mazināšanas būtiska sekmēšana

1. Saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, ja minētā darbība atbilstīgi Parīzes nolīgumā nospraustajiem ilgtermiņa mērķiem attiecībā uz temperatūras kāpuma ierobežošanu būtiski sekmē siltumnīcefekta gāzu koncentrācijas stabilizēšanu atmosfērā tādā līmenī, kas novērš bīstamu antropogēno ietekmi klimata sistēmā, nepieļaujot vai samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas vai palielinot siltumnīcefekta gāzu piesaisti, tostarp ar procesu inovācijām vai produktu inovācijām:
 - a) ģenerējot, pārvadot, uzglabājot, sadalot vai izmantojot atjaunojamo enerģiju saskaņā ar Direktīvu (ES) 2018/2001, tostarp izmantojot inovatīvu tehnoloģiju ar ievērojamu nākotnes ietaupījumu potenciālu vai veicot nepieciešamo tīkla nostiprināšanu vai paplašināšanu;
 - b) uzlabojot energoefektivitāti, izņemot elektroenerģijas ražošanas darbības, kā minēts 19. panta 3. punktā;
 - c) palielinot videi nekaitīgu vai klimatneitrālu mobilitāti;

- d) pārslēdzoties uz ilgtspējīgi iegūtu atjaunojamo materiālu izmantošanu;
- e) palielinot videi drošu oglekļa uztveršanas un izmantošanas (CCU) un oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) tehnoloģiju lietošanu, lai panāktu siltumnīcefekta gāzu emisiju neto samazinājumu;
- f) stiprinot zemes oglekļa dioksīda piesaistītājsistēmas, tostarp nepieļaujot atmežošanu un meža degradāciju, atjaunojot mežus, ilgtspējīgi apsaimniekojot un atjaunojot aramzemi, zālājus un mitrājus, veicot apmežošanu un izmantojot reģeneratīvo lauksaimniecību;
- g) izveidojot energoinfrastruktūru, kas nepieciešama, lai veicinātu enerģijas sistēmu dekarbonizāciju;
- h) ražojot videi nekaitīgus un efektīvus kurināmos no atjaunojamiem vai oglekļneitrāliem resursiem; vai
- i) veicinot jebkuru no šā punkta a)–h) apakšpunktā uzskaitītajām darbībām saskaņā ar 16. pantu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos saimnieciskā darbība, kurai nav tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvu, ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, ja tā veicina pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku atbilstīgi plānam temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni, tostarp pakāpeniski izbeidzot siltumnīcefekta gāzu emisijas, jo īpaši emisijas no cietiem fosilajiem kurināmajiem, un ja minētā darbība:

- a) rada siltumnīcefekta gāzu emisijas, kuru līmenis atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem;
- b) nekavē mazoglekļa alternatīvu izstrādi un izmantošanu; un
- c) neizraisa iesīksti oglekļietilpīgos aktīvos, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu.

Šā punkta nolūkos un lai izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ievērojot 19. pantu, Komisija novērtē visu attiecīgo esošo tehnoloģiju potenciālo devumu un izmantošanas iespējamību.

3. Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 23. pantu ar mērķi:

- a) papildināt šā panta 1. un 2. punktu, izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka apstākļus, kādos konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu; un
- b) papildināt 17. pantu, katram attiecīgajam vides mērķim izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai saimnieciskā darbība, kurai, ievērojot šā punkta a) apakšpunktu, ir izveidoti tehniskās pārbaudes kritēriji, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem no minētajiem mērķiem.

4. Pirms šā panta 3. punktā minētā deleģētā akta pieņemšanas Komisija par šā panta 3. punktā minētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem apspriežas ar 20. pantā minēto Platformu.

5. Šā panta 3. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus Komisija izveido vienā deleģētajā aktā, ņemot vērā 19. panta prasības.

6. Šā panta 3. punktā minēto deleģēto aktu Komisija pieņem līdz 2020. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2022. gada 1. janvāra.

11. pants

Pielāgošanās klimata pārmaiņām būtiska sekmēšana

- 1. Saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām, ja minētā darbība:
 - a) ietver pielāgošanās risinājumus, kas vai nu būtiski mazina pašreizējā vai gaidāmā nākotnes klimata nelabvēlīgas ietekmes risku minētajai saimnieciskajai darbībai, vai būtiski mazina minēto nelabvēlīgo ietekmi, nepalielinot nelabvēlīgas ietekmes risku iedzīvotājiem, dabai vai aktīviem; vai
 - b) nodrošina pielāgošanās risinājumus, kas līdztekus tam, ka tie atbilst 16. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, būtiski sekmē pašreizējā vai gaidāmā nākotnes klimata nelabvēlīgas ietekmes riska novēršanu vai mazināšanu iedzīvotājiem, dabai vai aktīviem, nepalielinot nelabvēlīgas ietekmes risku citiem iedzīvotājiem, dabai vai aktīviem.

2. Pielāgošanās risinājumus, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, novērtē un sarindo prioritārā secībā, izmantojot labākās pieejamās klimata prognozes, un tie vismaz:
- a) novērš vai mazina vietai un kontekstam specifisku nelabvēlīgo ietekmi, ko klimata pārmaiņas rada saimnieciskajai darbībai; vai
 - b) novērš vai mazina klimata pārmaiņu potenciālo nelabvēlīgo ietekmi uz vidi, kurā notiek saimnieciskā darbība.
3. Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 23. pantu ar mērķi:
- a) papildināt šā panta 1. un 2. punktu, izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka apstākļus, kādos konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām; un
 - b) papildināt 17. pantu, katram attiecīgajam vides mērķim izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai saimnieciskā darbība, kurai, ievērojot šā punkta a) apakšpunktu, ir izveidoti tehniskās pārbaudes kritēriji, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem no minētajiem mērķiem.
4. Pirms šā panta 3. punktā minētā deleģētā akta pieņemšanas Komisija par šā panta 3. punktā minētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem apspriežas ar 20. pantā minēto Platformu.
5. Šā panta 3. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus Komisija izveido vienā deleģētajā aktā, ņemot vērā 19. panta prasības.
6. Šā panta 3. punktā minēto deleģēto aktu Komisija pieņem līdz 2020. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2022. gada 1. janvāra.

12. pants

Ilgspējīgs ūdens un jūras resursu izmantošanas un aizsardzības būtiska sekmēšana

1. Saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē ilgtspējīgu ūdens un jūras resursu izmantošanu un aizsardzību, ja minētā darbība vai nu būtiski sekmē ūdensobjektu, tostarp virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu objektu, laba stāvokļa sasniegšanu vai ūdensobjektu, kas jau ir labā stāvoklī, pasliktināšanās novēršanu, vai būtiski sekmē jūras ūdeņu laba vides stāvokļa sasniegšanu vai jūras ūdeņu, kas jau ir labā vides stāvoklī, pasliktināšanās novēršanu:
- a) aizsargājot vidi no nelabvēlīgās ietekmes, ko rada komunālo un rūpniecisko notekūdeņu novadīšana, tostarp no tādiem jauniem piesārņotājiem kā farmācijas preces un mikroplastmasa, piemēram, nodrošinot, lai komunālie un rūpnieciskie notekūdeņi tiktu pienācīgi savākti, attīrīti un novadīti;
 - b) aizsargājot cilvēku veselību no nelabvēlīgās ietekmes, ko rada jebkāda dzeramā ūdens kontaminācija, proti, nodrošinot, lai tas nesaturētu nekādus mikroorganismus, parazītus un vielas, kas var apdraudēt cilvēku veselību, kā arī palielinot cilvēku piekļuvi tīram dzeramajam ūdenim;
 - c) uzlabojot ūdens apsaimniekošanu un efektivitāti, tostarp aizsargājot un uzlabojot ūdens ekosistēmu stāvokli, veicinot ilgtspējīgu ūdens ilgtspējīgu izmantošanu ar pieejamo ūdens resursu ilgtermiņa aizsardzību, cita starpā veicot tādas pasākumus kā ūdens atkalizmantošana, nodrošinot pakāpenisku piesārņotāju emisiju samazināšanu virszemes ūdeņos un gruntsūdeņos, sekmējot plūdu un sausuma seku mazināšanu, vai veicot jebkādas citas darbības, kas aizsargā vai uzlabo ūdensobjektu kvalitāti un kvantitāti;

- d) nodrošinot jūras ekosistēmu pakalpojumu ilgtspējīgu izmantošanu vai sekmējot jūras ūdeņu labu vides stāvokli, tostarp aizsargājot, saglabājot vai atjaunojot jūras vidi un novēršot vai samazinot piesārņojuma nonākšanu jūras vidē; vai
- e) veicinot jebkuru no šā punkta a)–d) apakšpunktā uzskaitītajām darbībām saskaņā ar 16. pantu.
2. Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 23. pantu ar mērķi:
- a) papildināt šā panta 1. punktu, izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka apstākļus, kādos konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē ūdens un jūras resursu ilgtspējīgu izmantošanu un aizsardzību; un
- b) papildināt 17. pantu, katram attiecīgajam vides mērķim izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai saimnieciskā darbība, kurai, ievērojot šā punkta a) apakšpunktu, ir izveidoti pārbaudes kritēriji, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem no minētajiem mērķiem.
3. Pirms šā panta 2. punktā minētā deleģētā akta pieņemšanas Komisija par šā panta 2. punktā minētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem apspriežas ar 20. pantā minēto Platformu.
4. Šā panta 2. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus Komisija izveido vienā deleģētajā aktā, ņemot vērā 19. panta prasības.
5. Šā panta 2. punktā minēto deleģēto aktu Komisija pieņem līdz 2021. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2023. gada 1. janvāra.

13. pants

Pārejas uz aprites ekonomiku būtiska sekmēšana

1. Saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē pāreju uz aprites ekonomiku, tostarp atkritumu rašanās novēršanu, otrreizēju izmantošanu un reciklēšanu, ja minētā darbība:
- a) ražošanā efektīvāk izmanto dabas resursus, tostarp ilgtspējīgi iegūtus bioloģiskos un citus izejmateriālus, tostarp:
- i) samazinot primāro izejmateriālu izmantošanu vai palielinot blakusproduktu un otrreizējo izejmateriālu izmantošanu; vai
- ii) veicot resursu efektivitātes un energoefektivitātes pasākumus;
- b) palielina produktu ilgzturību, remontējamību, modernizējamību vai atkārtotu lietojamību, jo īpaši izstrādes un ražošanas darbībās;
- c) palielina produktu reciklējamību, tostarp atsevišķu produktos ietverto materiālu reciklējamību, cita starpā aizvietojo vai samazinot tādu produktu un materiālu izmantošanu, kas nav reciklējami, jo īpaši izstrādes un ražošanas darbībās;
- d) visā aprites ciklā būtiski samazina bīstamo vielu saturu un aizstāj vielas, kas rada ļoti lielas bažas, materiālos un produktos saskaņā ar ES tiesību aktos noteiktajiem mērķiem, tostarp aizstājot šādas vielas ar drošākām alternatīvām un uzlabojot izsekojamību;
- e) paildzina produktu izmantošanu, tostarp ar atkārtotu izmantošanu, ilgmūžības dizainu, pārprofilēšanu, demontāžu, pārfabrikāciju, modernizāciju un remontu un produktu koplietošanu;
- f) palielina otrreizējo izejmateriālu izmantošanu un to kvalitāti, tostarp kvalitatīvi reciklējot atkritumus;
- g) novērš vai samazina atkritumu radīšanu, tostarp atkritumu radīšanu minerālu ieguves un ēku celtniecības un nojaukšanas darbībās;

- h) palielina gatavošanas atkritumu otrreizējai izmantošanai un reciklēšanai;
 - i) palielina tādas atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūras attīstību, kas vajadzīga atkritumu rašanās novēršanai, sagatavošanai atkārtotai izmantošanai un reciklēšanai, vienlaikus nodrošinot, ka reģenerētie materiāli tiek reciklēti kā augstas kvalitātes otrreizējo izejvielu resurss ražošanā, tādējādi izvairoties no reciklēšanas zemākas kvalitātes materiālā;
 - j) līdz minimumam samazina atkritumu sadedzināšanu un ļauj izvairīties no atkritumu apglabāšanas, tostarp no apglabāšanas poligonos, saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas principiem;
 - k) novērš un samazina piegružojumu; vai
 - l) veicina jebkuru no šā punkta a)–k) apakšpunktā uzskaitītajām darbībām saskaņā ar 16. pantu.
2. Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 23. pantu ar mērķi:
- a) papildināt šā panta 1. punktu, izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka apstākļus, kādos konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē pāreju uz aprites ekonomiku; un
 - b) papildināt 17. pantu, katram attiecīgajam vides mērķim izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai saimnieciskā darbība, kurai, ievērojot šā punkta a) apakšpunktu, ir izveidoti tehniskās pārbaudes kritēriji, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem no minētajiem mērķiem.
3. Pirms šā panta 2. punktā minētā deleģētā akta pieņemšanas Komisija par šā panta 2. punktā minētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem apspriežas ar 20. pantā minēto Platformu.
4. Šā panta 2. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus Komisija izveido vienā deleģētajā aktā, ņemot vērā 19. panta prasības.
5. Šā panta 2. punktā minēto deleģēto aktu Komisija pieņem līdz 2021. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2023. gada 1. janvāra.

14. pants

Piesārņojuma novēršanas un kontroles būtiska sekmēšana

1. Saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē piesārņojuma novēršanu un kontroli, ja minētā darbība būtiski sekmē vides aizsardzību no piesārņojuma:
- a) novēršot vai, ja tas nav praktiski iespējams, samazinot piesārņotāju emisijas gaisā, ūdenī vai zemē, izņemot siltumnīcefekta gāzes;
 - b) uzlabojot gaisa, ūdens vai augsnes kvalitātes līmeni apgabalos, kuros notiek saimnieciskā darbība, vienlaikus līdz minimumam samazinot jebkādu nelabvēlīgo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi vai tās risku;
 - c) novēršot vai līdz minimumam samazinot jebkādu nelabvēlīgo ietekmi, ko cilvēku veselībai un videi rada ķīmikāliju ražošana, izmantošana vai apglabāšana;
 - d) attīrot no piegružojuma un cita piesārņojuma; vai
 - e) veicinot jebkuru no šā punkta a)–d) apakšpunktā uzskaitītajām darbībām saskaņā ar 16. pantu.
2. Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 23. pantu ar mērķi:
- a) papildināt šā panta 1. punktu, izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka apstākļus, kādos konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē piesārņojuma novēršanu un kontroli; un
 - b) papildināt 17. pantu, katram attiecīgajam vides mērķim izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai saimnieciskā darbība, kurai, ievērojot šā punkta a) apakšpunktu, ir izveidoti pārbaudes kritēriji, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem no minētajiem mērķiem.

3. Pirms šā panta 2. punktā minētā deleģētā akta pieņemšanas Komisija par šā panta 2. punktā minētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem apspriežas ar 20. pantā minēto Platformu.
4. Šā panta 2. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus Komisija izveido vienā deleģētajā aktā, ņemot vērā 19. panta prasības.
5. Šā panta 2. punktā minēto deleģēto aktu Komisija pieņem līdz 2021. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2023. gada 1. janvāra.

15. pants

Bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzības un atjaunošanas būtiska sekmēšana

1. Saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzību un atjaunošanu, ja minētā darbība būtiski sekmē bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, saglabāšanu vai atjaunošanu vai ekosistēmu laba stāvokļa panākšanu, vai jau labā stāvoklī esošu ekosistēmu aizsardzību:
 - a) aizsargājot dabu un bioloģisko daudzveidību, tostarp panākot dabisko un daļēji dabisko dzīvotņu un sugu labvēlīgu aizsardzības statusu vai, ja tām jau ir labvēlīgs aizsardzības statuss, novēršot to stāvokļa pasliktināšanos, un aizsargājot un atjaunojot sauszemes, jūras un citas ūdens ekosistēmas, lai uzlabotu to stāvokli un sekmētu to spēju sniegt ekosistēmu pakalpojumus;
 - b) ilgtspējīgi izmantojot un apsaimniekojot zemi, tostarp pienācīgi aizsargājot augsnes bioloģisko daudzveidību, panākot zemes degradācijas neitralitāti un īstenojot piesārņoto vietu sanāciju;
 - c) izmantojot ilgtspējīgus lauksaimniecības paņēmienus, tostarp tos, kas palīdz uzlabot bioloģisko daudzveidību vai apturēt vai novērst augsnes un citu ekosistēmu degradāciju, atmežošanu un dzīvotņu izzušanu;
 - d) ilgtspējīgi apsaimniekojot mežu, tostarp izmantojot tādus paņēmienus un mežu un meža zemes izmantošanas veidus, kas sekmē bioloģiskās daudzveidības uzlabošanu vai ekosistēmu degradācijas, atmežošanas un dzīvotņu izzušanas apturēšanu vai novēršanu; vai
 - e) veicinot jebkuru no šā punkta a)–d) apakšpunktā uzskaitītajām darbībām saskaņā ar 16. pantu.
2. Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 23. pantu ar mērķi:
 - a) papildināt šā panta 1. punktu, izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka apstākļus, kādos konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzību un atjaunošanu; un
 - b) papildināt šā panta 17. pantu, katram attiecīgajam vides mērķim izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai saimnieciskā darbība, kurai, ievērojot šā punkta a) apakšpunktu, ir izveidoti pārbaudes kritēriji, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem no minētajiem mērķiem.
3. Pirms šā panta 2. punktā minētā deleģētā akta pieņemšanas Komisija par šā panta 2. punktā minētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem apspriežas ar 20. pantā minēto Platformu.
4. Šā panta 2. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus Komisija izveido vienā deleģētajā aktā, ņemot vērā 19. panta prasības.
5. Šā panta 2. punktā minēto deleģēto aktu Komisija pieņem līdz 2021. gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka to sāk piemērot no 2023. gada 1. janvāra.

16. pants

Veicinošas darbības

- Uzskata, ka saimnieciskā darbība būtiski sekmē vienu vai vairākus no 9. pantā noteiktajiem vides mērķiem, ja tā tieši veicina to, kas citas darbības būtiski sekmē vienu vai vairākus no minētajiem mērķiem, ar noteikumu, ka šāda saimnieciskā darbība:
- a) neizraisa iesūksti aktīvos, kas apdraud ilgtermiņa vides mērķu īstenošanu, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu; un
 - b) rada būtiski labvēlīgu ietekmi uz vidi, balstoties uz aprites cikla apsvērumiem.

17. pants

Būtisks kaitējums vides mērķiem

1. Šīs regulas 3. panta b) punkta nolūkos, ņemot vērā saimnieciskās darbības radīto produktu un pakalpojumu aprites ciklu, tostarp atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, uzskata, ka minētā saimnieciskā darbība būtisku kaitē:

- a) klimata pārmaiņu mazināšanai, ja minētās darbības rezultātā rodas ievērojamas siltumnīcefekta gāzu emisijas;
- b) spējai pielāgoties klimata pārmaiņām, ja minētās darbības rezultātā rodas vēl nelabvēlīgāka ietekme uz pašreizējo klimatu un gaidāmo nākotnes klimatu, uz pašu darbību vai uz iedzīvotājiem, dabu vai aktīviem;
- c) ilgtspējīgai ūdens un jūras resursu izmantošanai un aizsardzībai, ja minētā darbība kaitē:
 - i) ūdensobjektu labam stāvoklim vai to labam ekoloģiskajam potenciālam, ieskaitot virszemes ūdeņus un gruntsūdeņus; vai
 - ii) jūras ūdeņu labam vides stāvoklim;
- d) aprites ekonomikai, tostarp atkritumu rašanās novēršanai un reciklēšanai, ja:
 - i) minētās darbības rezultātā vienā vai vairākos produktu aprites cikla posmos rodas būtiski efektivitātes trūkumi materiālu izmantošanā vai tādu dabas resursu tiešā vai netiešā izmantošanā kā neatjaunojami energoresursi, izejvielas, ūdens un zeme, tostarp produktu ilgzināšanas, remontējamības, modernizējamības, atkārtotas lietojamības vai reciklējamības ziņā;
 - ii) minētās darbības rezultātā būtiski palielinās atkritumu rašanās, sadedzināšana vai apglabāšana, izņemot nepārstrādājamu bīstamo atkritumu sadedzināšanu; vai
 - iii) atkritumu ilgtermiņa apglabāšana var radīt būtisku un ilgtermiņa kaitējumu videi;
- e) piesārņojuma novēršanai un kontrolei, ja minētās darbības rezultātā būtiski palielinās piesārņotāju emisijas gaisā, ūdenī vai zemē salīdzinājumā ar situāciju pirms darbības sākšanas; vai
- f) bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzībai un atjaunošanai, ja minētā darbība:
 - i) būtiski kaitē ekosistēmu labam stāvoklim un izturētspējai; vai
 - ii) kaitē dzīvotņu un sugu, tostarp Savienības nozīmes dzīvotņu un sugu, aizsardzības statusam.

2. Novērtējot saimniecisko darbību pēc 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem, ņem vērā gan pašas darbības ietekmi uz vidi, gan minētās darbības radīto produktu un pakalpojumu ietekmi uz vidi visā to aprites ciklā, jo īpaši apsverot minēto produktu un pakalpojumu ražošanu, izmantošanu un aprites cikla beigas.

18. pants

Minimuma aizsargpasākumi

1. Šīs regulas 3. panta c) punktā minētie minimuma aizsargpasākumi ir procedūras, ko uzņēmums, kurš veic kādu saimniecisko darbību, ievieš, lai nodrošinātu atbilstību ESAO Vadlīnijām daudz nacionāliem uzņēmumiem un ANO Vadošajiem principiem uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, tostarp principiem un tiesībām, kuri ir izklāstīti astoņās pamatkonvencijās un noteikti Starptautiskās Darba organizācijas Deklarācijā par pamatprincipiem un pamattiesībām darbā un Starptautiskajā cilvēktiesību hartā.

2. Ieviešot šā panta 1. punktā minētās procedūras, uzņēmumi ievēro Regulas (ES) 2019/2088 2. panta 17) punktā minēto principu "nenodari būtisku kaitējumu".

19. pants

Prasības tehniskās pārbaudes kritērijiem

1. Tehniskās pārbaudes kritēriji, kas izveidoti, ievērojot 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu un 15. panta 2. punktu:

- a) nosaka, kāds potenciālais devums konkrētajam vides mērķim var būt visatbilstošākais, vienlaikus ievērojot tehnoloģiskās neitralitātes principu, ņemot vērā gan attiecīgās saimnieciskās darbības īstermiņa, gan ilgtermiņa ietekmi;
- b) precizē minimālās prasības, kas ir jāievēro, lai izvairītos no būtiska kaitējuma jebkuram no attiecīgajiem vides mērķiem, ņemot vērā gan attiecīgās saimnieciskās darbības īstermiņa, gan ilgtermiņa ietekmi;
- c) ir kvantitatīvi un pēc iespējas satur robežvērtības, bet citādi ir kvalitatīvi;
- d) attiecīgā gadījumā balstās uz Savienības marķēšanas un sertifikācijas shēmām, Savienības metodiku vides pēdas nospieduma novērtēšanai un Savienības statistiskās klasifikācijas sistēmām un ņem vērā jebkādas attiecīgos spēkā esošos Savienības tiesību aktus;
- e) pēc iespējas izmanto ilgtspējas rādītājus, kā minēts Regulas (ES) 2019/2088 4. panta 6. punktā;
- f) balstās uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem un LESD 191. pantā nostiprināto piesardzības principu;
- g) ņem vērā aprites ciklu, tostarp atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, apsverot gan pašas saimnieciskās darbības ietekmi uz vidi, gan minētās saimnieciskās darbības radīto produktu un pakalpojumu ietekmi uz vidi, jo īpaši apsverot minēto produktu un pakalpojumu ražošanu, izmantošanu un aprites cikla beigas;
- h) ņem vērā saimnieciskās darbības raksturu un mērogu, tostarp:
 - i) vai tā ir veicinoša darbība, kā minēts 16. pantā, vai
 - ii) vai tā ir pārejas darbība, kā minēts 10. panta 2. punktā;
- i) ņem vērā pārejas uz ilgtspējīgāku ekonomiku iespējamo ietekmi uz tirgu, tostarp risku, ka daži aktīvi šādas pārejas dēļ kļūst par balasta aktīviem, kā arī risku radīt nekonekventus stimulus ilgtspējīgu ieguldījumu veikšanai;
- j) lai izvairītos no konkurences izkropļošanas tirgū – aptver visas attiecīgās saimnieciskās darbības kādā konkrētā nozarē un nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret minētajām darbībām, ja tās vienādi sekmē šīs regulas 9. pantā izklāstītos vides mērķus; un
- k) ir viegli izmantojami un ir noteikti tā, lai atvieglotu to izpildes pārbaudi.

Ja saimnieciskā darbība pieder vienai no h) apakšpunktā minētajām kategorijām, tehniskās pārbaudes kritēriji to skaidri parāda.

2. Šā panta 1. punktā minētie tehniskās pārbaudes kritēriji ietver arī kritērijus darbībām, kas ir saistītas ar pāreju uz tīru enerģiju atbilstīgi plānam temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni, jo īpaši energoefektivitātei un atjaunojamai enerģijai, tādā mērā, kādā minētās darbības būtiski sekmē jebkuru no vides mērķiem.

3. Šā panta 1. punktā minētie tehniskās pārbaudes kritēriji nodrošina, ka elektroenerģijas ģenerēšanas darbības, kurās izmanto cietos fosilos kurināmos, nav uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām.

4. Šā panta 1. punktā minētie tehniskās pārbaudes kritēriji ietver arī kritērijus darbībām, kas ir saistītas ar pāreju uz tīru vai klimatneitrālu mobilitāti, tostarp ar kravu novirzīšanu uz citiem transporta veidiem, efektivitātes pasākumiem un alternatīvām degvielām, tādā mērā, kādā tie būtiski sekmē jebkuru no vides mērķiem.

5. Komisija regulāri pārskata 1. punktā minētos tehniskās pārbaudes kritērijus un attiecīgā gadījumā groza saskaņā ar šo regulu pieņemtos deleģētos aktus atbilstoši zinātnes un tehnoloģiju attīstībai.

Minētajā kontekstā Komisija pirms deleģētā akta grozīšanas vai aizstāšanas novērtē minēto kritēriju īstenošanu, ņemot vērā to, kā finanšu tirgus dalībnieki tos piemēro, un to ietekmi uz kapitāla tirgiem, tostarp uz ieguldījumu novirzīšanu vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām.

Lai nodrošinātu, ka 10. panta 2. punktā minētās saimnieciskās darbības joprojām atbilst uzticamam pārejas plānam, kas ir saskaņā ar klimatneitrālu ekonomiku, Komisija vismaz reizi trīs gados pārskata minēto darbību tehniskās pārbaudes kritērijus un attiecīgā gadījumā groza 10. panta 3. punktā minēto deleģēto aktu atbilstoši zinātnes un tehnoloģiju attīstībai.

20. pants

Ilgspējīga finansējuma platforma

1. Komisija izveido ilgtspējīga finansējuma platformu ("Platforma"). Tās sastāvā līdzsvaroti ir pārstāvētas šādas grupas:
 - a) pārstāvji no:
 - i) Eiropas Vides aģentūras;
 - ii) EUI;
 - iii) Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Investīciju fonda; un
 - iv) Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras;
 - b) eksperti, kuri pārstāv attiecīgas privātās ieinteresētās personas, tostarp finanšu un nefinanšu tirgus dalībniekus un uzņēmējdarbības sektorus, kas pārstāv attiecīgās rūpniecības nozares, un personas, kam ir speciālās zināšanas grāmatvedības un pārskatu jomā;
 - c) eksperti, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, tostarp personas ar speciālajām zināšanām vides, sociālajos, darba un pārvaldības jautājumos;
 - d) privātpersonas statusā iecelti eksperti ar atzītām zināšanām un pieredzi jomās, uz kurām attiecas šī regula;
 - e) eksperti, kas pārstāv akadēmiskās aprindas, tostarp universitātes, pētniecības institūtus un citas zinātniskās organizācijas, tostarp personas ar pasaules mēroga speciālajām zināšanām;
2. Platforma:
 - a) konsultē Komisiju par 19. pantā minētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem, kā arī par iespējamo vajadzību atjaunināt minētos kritērijus;
 - b) analizē tehniskās pārbaudes kritēriju ietekmi attiecībā uz izmaksām un ieguvumiem, ko var radīt to piemērošana;
 - c) palīdz Komisijai analizēt ieinteresēto personu pieprasījumus izstrādāt vai pārskatīt tehniskās pārbaudes kritērijus konkrētai saimnieciskajai darbībai;
 - d) vajadzības gadījumā konsultē Komisiju par ilgtspējas grāmatvedības un ziņošanas standartu iespējamo nozīmi tehniskās pārbaudes kritēriju piemērošanas sekmēšanā;
 - e) uzrauga un regulāri ziņo Komisijai par tendencēm Savienības un dalībvalstu līmenī attiecībā uz kapitāla plūsmām uz ilgtspējīgiem ieguldījumiem;
 - f) konsultē Komisiju par iespējamo vajadzību izstrādāt turpmākus pasākumus, lai uzlabotu datu pieejamību un kvalitāti;
 - g) konsultē Komisiju par tehniskās pārbaudes kritēriju izmantojamību, ņemot vērā nepieciešamību izvairīties no nevajadzīga administratīvā sloga;

- h) konsultē Komisiju par iespējamo nepieciešamību grozīt šo regulu;
 - i) konsultē Komisiju par ilgtspējīgas finanšu politikas virzienu novērtēšanu un izstrādi, tostarp par politikas saskaņotības jautājumiem;
 - j) konsultē Komisiju par citu ilgtspējas mērķu, tostarp sociālo mērķu, izvirzīšanu;
 - k) konsultē Komisiju par 18. panta piemērošanu un iespējamo nepieciešamību papildināt tā prasības.
3. Platforma ņem vērā plaša ieinteresēto personu loka viedokļus.
4. Platformu vada Komisija, un to izveido saskaņā ar horizontālajiem noteikumiem par Komisijas ekspertu grupu izveidi un darbību. Šajā kontekstā Komisija var *ad hoc* kārtībā pieaicināt ekspertus ar īpašām speciālajām zināšanām.
5. Platforma savus uzdevumus veic saskaņā ar pārredzamības principu. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē Platformas sanāksmju protokolus un citus attiecīgos dokumentus.
6. Ja finanšu tirgus dalībnieki uzskata, ka saimnieciskā darbība, kura neatbilst tehniskās pārbaudes kritērijiem, kuri izveidoti, ievērojot šo regulu, vai kurai vēl nav izveidoti šādi tehniskās pārbaudes kritēriji, būtu uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, viņi par to var informēt Platformu.

21. pants

Kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, kas minētas Regulas (ES) 2019/2088 14. panta 1. punktā, uzrauga to, kā finanšu tirgus dalībnieki pilda prasības, kas noteiktas šīs regulas 5., 6. un 7. pantā. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir visas vajadzīgās uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras to funkciju izpildei saskaņā ar šo regulu.
2. Šīs regulas nolūkos kompetentās iestādes sadarbojas cita ar citu un bez liekas kavēšanās sniedz cita citai informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu veikšanai saskaņā ar šo regulu.

22. pants

Pasākumi un sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par pasākumiem un sankcijām, ko piemēro par 5., 6. un 7. panta pārkāpumiem. Paredzētie pasākumi un sankcijas ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

23. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 8. panta 4. punktā, 10. panta 3. punktā, 11. panta 3. punktā, 12. panta 2. punktā, 13. panta 2. punktā, 14. panta 2. punktā un 15. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2020. gada 12. jūlija.
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 8. panta 4. punktā, 10. panta 3. punktā, 11. panta 3. punktā, 12. panta 2. punktā, 13. panta 2. punktā, 14. panta 2. punktā un 15. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģēto aktu pieņemšanas un to izstrādes laikā Komisija apkopo visas vajadzīgās speciālās zināšanas, tostarp apspriežoties ar 24. pantā minētās dalībvalstu ekspertu grupas ilgtspējīga finansējuma jautājumos ekspertiem. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija rīkojas saskaņā ar principiem un procedūrām, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 8. panta 4. punktā, 10. panta 3. punktā, 11. panta 3. punktā, 12. panta 2. punktā, 13. panta 2. punktā, 14. panta 2. punktā vai 15. panta 2. punktā pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

24. pants

Dalībvalstu ekspertu grupa ilgtspējīga finansējuma jautājumos

1. Dalībvalstu ekspertu grupa ilgtspējīga finansējuma jautājumos ("dalībvalstu ekspertu grupa") konsultē Komisiju par to, cik piemēroti ir tehniskās pārbaudes kritēriji un Platformas izmantotā pieeja attiecībā uz kritēriju izstrādi saskaņā ar 19. pantu.
2. Komisija ar dalībvalstu ekspertu grupas sanāksmēm informē dalībvalstis, lai veicinātu savlaicīgu viedokļu apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju, jo īpaši attiecībā uz galvenajiem Platformas rezultātiem, piemēram, jauniem tehniskās pārbaudes kritērijiem vai būtiskiem to atjauninājumiem, vai ziņojumu projektiem.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

25. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2019/2088

Regulu (ES) 2019/2088 groza šādi:

- 1) iekļauj šādu pantu:

"2.a pants

Princips "nenodari būtisku kaitējumu"

1. Eiropas uzraudzības iestādes, kas izveidotas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 (visas kopā "EUI"), ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu satura un noformējuma prasības informācijai, kas attiecas uz šīs regulas 2. panta 17) punktā minēto principu "nenodari būtisku kaitējumu", atbilstīgi šīs regulas 4. panta 6. un 7. punktā minēto negatīvu ietekmi raksturojošo ilgtspējas rādītāju saturam, metodoloģijai un noformējumam.
2. EUI 1. punktā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai līdz 2020. gada 30. decembrim.
3. Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot 1. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.;

2) regulas 8. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“2.a Ja finanšu tirgus dalībnieki dara pieejamu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/852 (*) 6. pantā minētu finanšu produktu, tie informācijā, kas jāatklāj, ievērojot šīs regulas 6. panta 1. un 3. punktu, iekļauj informāciju, kas prasīta Regulas (ES) 2020/852 6. pantā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar kuru groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22,6,2020., 13. lpp.).”;

b) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“3. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu satura un noformējuma prasības informācijai, kas jāatklāj, ievērojot šā panta 1. un 2. punktu.”;

c) pievieno šādu punktu:

“4. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu satura un noformējuma prasības informācijai, kas minēta šā panta 2.a punktā.

Izstrādājot šā punkta pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EUI ņem vērā dažādos finanšu produktu veidus, to raksturlielumus un atšķirības starp tiem, kā arī mērķi nodrošināt, ka informācijas atklāšana ir precīza, patiesa, skaidra, nemaldinoša, vienkārša un kodolīga, un, ja vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai, izstrādā grozījumu projektus šā panta 3. punktā minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem. Regulatīvo tehnisko standartu projektā ņem vērā attiecīgās piemērošanas sākuma dienas, kas Regulas (ES) 2020/852 27. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktas attiecībā uz minētās regulas 9. pantā izklāstītajiem vides mērķiem.

EUI pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai:

a) attiecībā uz Regulas (ES) 2020/852 9. panta a) un b) punktā minētajiem vides mērķiem – līdz 2021. gada 1. jūnijam; un

b) attiecībā uz Regulas (ES) 2020/852 9. panta c) līdz f) punktā minētajiem vides mērķiem – līdz 2022. gada 1. jūnijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.”;

3) regulas 9. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“4.a Finanšu tirgus dalībnieki informācijā, kas jāatklāj, ievērojot šīs regulas 6. panta 1. un 3. punktu, iekļauj informāciju, kas prasīta Regulas (ES) 2020/852 5. pantā.”;

b) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“5. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu satura un noformējuma prasības informācijai, kas jāatklāj, ievērojot šā panta 1. līdz 4. punktu.”;

c) pievieno šādu punktu:

“6. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu satura un noformējuma prasības informācijai, kas minēta šā panta 4.a punktā.

Izstrādājot šā punkta pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EUI ņem vērā dažādos finanšu produktu veidus, to mērķus, kā minēts šā panta 4.a punktā, un atšķirības starp tiem, kā arī mērķi nodrošināt, ka informācijas atklāšana ir precīza, patiesa, skaidra, nemaldinoša, vienkārša un kodolīga, un, ja vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai, izstrādā grozījumu projektus šā panta 5. punktā minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem. Regulatīvo tehnisko standartu projektā ņem vērā attiecīgās piemērošanas sākuma dienas, kas Regulas (ES) 2020/852 27. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktas attiecībā uz minētās regulas 9. pantā izklāstītajiem vides mērķiem.

EUI pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai:

- a) attiecībā uz Regulas (ES) 2020/852 9. panta a) un b) punktā minētajiem vides mērķiem – līdz 2021. gada 1. jūnijam; un
- b) attiecībā uz Regulas (ES) 2020/852 9. panta c) līdz f) punktā minētajiem vides mērķiem – līdz 2022. gada 1. jūnijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.”;

4) regulas 11. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādus punktus:

- “c) attiecībā uz finanšu produktu, uz ko attiecas Regulas (ES) 2020/852 5. pants – informāciju, kas prasīta minētajā pantā;
- d) attiecībā uz finanšu produktu, uz ko attiecas Regulas (ES) 2020/852 6. pants – informāciju, kas prasīta minētajā pantā.”;

b) panta 4. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“4. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu satura un noformējuma prasības informācijai, kas minēta 1. punkta a) un b) apakšpunktā.”;

c) pievieno šādu punktu:

“5. EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu satura un noformējuma prasības informācijai, kas minēta 1. punkta c) un d) apakšpunktā.

Izstrādājot šā punkta pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EUI ņem vērā dažādos finanšu produktu veidus, to raksturlielumus un mērķus un atšķirības starp tiem un, ja vajadzīgs, izstrādā grozījumu projektus šā panta 4. punktā minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem. Regulatīvo tehnisko standartu projektā ņem vērā attiecīgās piemērošanas sākuma dienas, kas Regulas (ES) 2020/852 27. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktas attiecībā uz minētās regulas 9. pantā izklāstītajiem vides mērķiem. EUI atjaunina regulatīvos tehniskos standartus, ņemot vērā regulējuma izmaiņas un tehnoloģiju attīstību.

EUI pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai:

- a) attiecībā uz Regulas (ES) 2020/852 9. panta a) un b) punktā minētajiem vides mērķiem – līdz 2021. gada 1. jūnijam; un
- b) attiecībā uz Regulas (ES) 2020/852 9. panta c) līdz f) punktā minētajiem vides mērķiem – līdz 2022. gada 1. jūnijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.”;

5) regulas 20. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta:

- a) šīs regulas 4. panta 6. un 7. punktu, 8. panta 3. punktu, 9. panta 5. punktu, 10. panta 2. punktu, 11. panta 4. punktu un 13. panta 2. punktu piemēro no 2019. gada 29. decembra;
- b) šīs regulas 2.a pantu, 8. panta 4. punktu, 9. panta 6. punktu un 11. panta 5. punktu piemēro no 2020. gada 12. jūlija;
- c) šīs regulas 8. panta 2.a punktu un 9. panta 4.a punktu piemēro:
 - i) attiecībā uz Regulas (ES) 2020/852 9. panta a) un b) punktā minētajiem vides mērķiem – no 2022. gada 1. janvāra; un
 - ii) attiecībā uz Regulas (ES) 2020/852 9. panta c) līdz f) punktā minētajiem vides mērķiem – no 2023. gada 1. janvāra;
- d) šīs regulas 11. panta 1., 2. un 3. punktu piemēro no 2022. gada 1. janvāra.”.

26. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2022. gada 13. jūlijam un pēc tam reizi trijos gados Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Minētajā ziņojumā izvērtē:

- a) šīs regulas īstenošanas progresu attiecībā uz tehniskās pārbaudes kritēriju izstrādi vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām;
- b) iespējamo vajadzību pārskatīt un papildināt 3. pantā noteiktos kritērijus, pēc kuriem saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu;
- c) vides ziņā ilgtspējīgu ieguldījumu definīcijas izmantošanu Savienības tiesību aktos un dalībvalstu līmenī, tostarp noteikumus, kas vajadzīgi, lai izveidotu mehānismus, ar ko pārbauda atbilstību šajā regulā noteiktajiem kritērijiem;
- d) saskaņā ar šo regulu izveidoto tehniskās pārbaudes kritēriju piemērošanas efektivitāti privāto ieguldījumu novirzīšanā uz vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām un jo īpaši attiecībā uz kapitāla plūsmu, ieskaitot pašu kapitālu, novirzīšanā uz privātiem uzņēmumiem un citiem tiesību subjektiem – gan ar šajā regulā aptvertajiem finanšu produktiem, gan ar citiem finanšu produktiem;
- e) ar šo regulu aptverto finanšu tirgu dalībnieku un ieguldītāju piekļuvi ticamai, savlaicīgai un pārbaudāmai informācijai un datiem par privātiem uzņēmumiem un citiem tiesību subjektiem, ieskaitot ieguldījumus saņēmušos uzņēmumus, kas ietilpst un kas neietilpst šīs regulas darbības jomā, un abos gadījumos gan par pašu kapitālu, gan parāda kapitālu, ņemot vērā attiecīgo administratīvo slogu, kā arī procedūras, ar ko pārbaudīt datus, kas ir nepieciešami, lai noteiktu, cik lielā mērā tie atbilst tehniskās pārbaudes kritērijiem, un nodrošinātu minēto procedūru izpildi;
- f) šīs regulas 21. un 22. panta piemērošanu.

2. Komisija līdz 2021. gada 31. decembrim publicē ziņojumu, kurā aprakstīti noteikumi, kas būtu vajadzīgi, lai paplašinātu šīs regulas darbības jomu, to attiecinot ne tikai uz vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām, un aprakstīti noteikumi, kas būtu vajadzīgi, lai aptvertu:

- a) saimnieciskās darbības, kam nav būtiskas ietekmes uz ilgtspēju vides ziņā, un saimnieciskās darbības, kas būtiski kaitē ilgtspējai vides ziņā, kā arī pārskatu par konkrētu informācijas atklāšanas prasību piemērotību saistībā ar pārejas un veicinošām darbībām; un
- b) citus ilgtspējas mērķus, piemēram, sociālos mērķus.

3. Komisija līdz 2022. gada 13. jūlijam novērtē konsultēšanās procedūru efektivitāti saskaņā ar šo regulu izveidoto tehniskās pārbaudes kritēriju izstrādei.

27. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Šīs regulas 4., 5., 6. un 7. pantu un 8. panta 1., 2., un 3. punktu piemēro:
 - a) attiecībā uz 9. panta a) un b) punktā minētajiem vides mērķiem – no 2022. gada 1. janvāra; un
 - b) attiecībā uz 9. panta c) līdz f) punktā minētajiem vides mērķiem – no 2023. gada 1. janvāra.
3. Šī regulas 4. pantu nepiemēro nodokļu atvieglojumu shēmām, kuras balstās uz sertifikātiem un pastāv pirms šīs regulas stāšanās spēkā, un kurās ir noteiktas prasības finanšu produktiem, kas paredzēti ilgtspējīgu projektu finansēšanai.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 18. jūnijā.

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
D. M. SASSOLI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
N. BRNJAC

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS (ES) 2020/853

(2020. gada 18. jūnijs),

ar ko Vāciju pilnvaro grozīt tās divpusējo autotransporta nolīgumu ar Šveici, lai atļautu kabotāžas pārvadājumus, kad tiek sniegti starptautiski pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem pierobežas reģionos starp abām valstīm

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Nolīguma starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par preču un pasažieru dzelzceļa un autotransporta pārvadājumiem ⁽³⁾ ("ES un Šveices nolīgums") 20. panta 1. punktu pasažieru pārvadājumi ar autobusiem starp divām vietām, kas atrodas vienas Līgumslēdzējas puses teritorijā, pārvadātājiem, kas veic uzņēmējdarbību otras Līgumslēdzējas puses teritorijā, t. s. "kabotāža", nav atļauti.
- (2) Saskaņā ar ES un Šveices nolīguma 20. panta 2. punktu esošās kabotāžas tiesības saskaņā ar divpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti starp dalībvalstīm un Šveici un bija spēkā brīdī, kad tika noslēgts ES un Šveices nolīgums, proti, 1999. gada 21. jūnijā, var turpināt izmantot, ar noteikumu, ka nenotiek diskriminācija starp Savienības pārvadātājiem un netiek traucēta konkurence. 1953. gada 17. decembra divpusējais autotransporta nolīgums starp Šveici un Vāciju ⁽⁴⁾ ("Šveices un Vācijas nolīgums") neatļauj kabotāžas pārvadājumus, kad tiek sniegti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem starp abām valstīm. Tāpēc tiesības veikt šādus pārvadājumus nav starp tām tiesībām, uz kurām attiecas ES un Šveices nolīguma 20. panta 2. punkts un kuras uzskaitītas tā 8. pielikumā.
- (3) Starptautiskās saistības, kas pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Šveicē, atļauj veikt kabotāžas pārvadājumus Savienībā, var ietekmēt ES un Šveices nolīguma 20. pantu, jo minētais pants neatļauj šādus pārvadājumus.

⁽¹⁾ OV C 14, 15.1.2020., 118. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2020. gada 13. maija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2020. gada 3. jūnija lēmums.

⁽³⁾ OV L 114, 30.4.2002., 91. lpp.

⁽⁴⁾ Šveices federālo tiesību aktu sistēmātais apkopojums Nr. 0.741.619.136.

- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/2009 ⁽⁹⁾ kabotāžas pārvadājumus Savienībā ar konkrētiem nosacījumiem atļauj veikt tikai pārvadātājiem, kam ir Kopienas atļauja. Starptautiskās saistības, kas trešo valstu pārvadātājiem, kuriem nav šādas atļaujas, atļauj veikt šāda veida pārvadājumus, var ietekmēt minēto regulu.
- (5) Tādēļ šādas starptautiskās saistības ir Savienības ekskluzīvā ārējā kompetencē. Dalībvalstis drīkst vest sarunas vai uzņemt šādas saistības tikai tad, ja Savienība tās ir pilnvarojusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 2. panta 1. punktu.
- (6) Kabotāžas pārvadājumi, ko Savienībā veic trešo valstu pārvadātāji, kam nav Kopienas atļaujas, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 1073/2009, ietekmē autobusu pārvadājumu iekšējā tirgus darbību, kas noteikta minētajā regulā. Tādēļ ir nepieciešams, lai Savienības likumdevējs saskaņā ar LESD 91. pantā minēto likumdošanas procedūru piešķir LESD 2. panta 1. punktā minēto pilnvarojumu.
- (7) Vācija 2017. gada 11. maija vēstulē lūdza Savienības pilnvarojumu grozīt Šveices un Vācijas nolīgumu, lai atļautu kabotāžas pārvadājumus, kad tiek sniegti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem Vācijas un Šveices pierobežas reģionos.
- (8) Kabotāžas pārvadājumi ļauj palielināt transportlīdzekļu slodzes koeficientu, kas palielina ekonomisko efektivitāti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumiem ar autobusiem. Tāpēc ir lietderīgi atļaut šādus pārvadājumus, kad tiek sniegti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem starp Vāciju un Šveici abu valstu pierobežas reģionos. Tas varētu vēl vairāk stiprināt minēto pierobežas reģionu ciešo integrāciju.
- (9) Lai nodrošinātu, ka attiecīgie kabotāžas pārvadājumi pārmērīgi nemaina autobusu pārvadājumu iekšējā tirgus darbību, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1073/2009, atļauja veikt kabotāžas pārvadājumus būtu jāpiešķir ar noteikumu, ka nenotiek diskriminācija starp pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā, un ka netiek traucēta konkurence.
- (10) Tā paša iemesla dēļ kabotāžas pārvadājumi Vācijas pierobežas apgabalos būtu jāatļauj tikai tad, kad tiek sniegti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem starp Vāciju un Šveici. Šim nolūkam šajā lēmumā ir nepieciešams definēt Vācijas pierobežas reģionus, tā lai pienācīgi ņemtu vērā Regulu (EK) Nr. 1073/2009, vienlaikus ļaujot palielināt attiecīgo pārvadājumu efektivitāti,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Vācija tiek pilnvarota grozīt tās 1953. gada 17. decembra divpusējo autotransporta nolīgumu ar Šveici ("Šveices un Vācijas nolīgums"), lai atļautu kabotāžas pārvadājumus Vācijas un Šveices pierobežas reģionos, kad tiek sniegti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem starp abām valstīm, ar noteikumu, ka nenotiek diskriminācija starp pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā, un ka netiek traucēta konkurence.

Par Vācijas pierobežas reģioniem pirmās daļas nozīmē uzskata Freiburgas un Tībingenes administratīvos apgabalus Bādenē-Virtembergā un Švābijas administratīvo apgabalu Bavārijā.

2. pants

Vācija informē Komisiju par Šveices un Vācijas nolīguma grozīšanu, ievērojot šā lēmuma 1. pantu, un paziņo Komisijai minētā grozījuma tekstu.

Komisija par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006 (OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.).

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2020. gada 18. jūnijā

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
D. M. SASSOLI*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
N. BRNJAC*

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS (ES) 2020/854**(2020. gada 18. jūnijs),****ar ko Itāliju pilnvaro vest sarunas un noslēgt ar Šveici nolīgumu, kas atļauj kabotāžas pārvadājumus, kad tiek sniegti starptautiski pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem pierobežas reģionos starp abām valstīm**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Nolīguma starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par preču un pasažieru dzelzceļa un autotransporta pārvadājumiem ⁽³⁾ ("ES un Šveices nolīgums") 20. panta 1. punktu pasažieru pārvadājumi ar autobusiem starp divām vietām, kas atrodas vienas Līgumslēdzējas puses teritorijā, pārvadātājiem, kas veic uzņēmējdarbību otras Līgumslēdzējas puses teritorijā, t. s. "kabotāža", nav atļauti.
- (2) Saskaņā ar ES un Šveices nolīguma 20. panta 2. punktu esošās kabotāžas tiesības saskaņā ar divpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti starp dalībvalstīm un Šveici un bija spēkā brīdī, kad tika noslēgts ES un Šveices nolīgums, proti, 1999. gada 21. jūnijā, var turpināt izmantot, ar noteikumu, ka nenotiek diskriminācija starp Savienības pārvadātājiem un netiek traucēta konkurence. Itālijai nav divpusēja nolīguma ar Šveici, kas atļauj veikt kabotāžas pārvadājumus, kad tiek sniegti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem starp abām valstīm. Tāpēc tiesības veikt šādus pārvadājumus nav starp tām tiesībām, uz kurām attiecas ES un Šveices nolīguma 20. panta 2. punkts un kuras uzskaitītas tā 8. pielikumā.
- (3) Starptautiskās saistības, kas pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Šveicē, atļauj veikt kabotāžas pārvadājumus Savienībā, var ietekmēt ES un Šveices nolīguma 20. pantu, jo minētais pants neatļauj šādus pakalpojumus.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/2009 ⁽⁴⁾ kabotāžas pārvadājumus Savienībā ar konkrētiem nosacījumiem atļauj veikt tikai pārvadātājiem, kam ir Kopienas atļauja. Starptautiskās saistības, kas trešo valstu pārvadātājiem, kuriem nav šādas atļaujas, atļauj veikt šāda veida pārvadājumus, var ietekmēt minēto regulu.
- (5) Tādēļ šādas starptautiskās saistības ir Savienības ekskluzīvā ārējā kompetencē. Dalībvalstis drīkst vest sarunas vai uzņemties šādas saistības tikai tad, ja Savienība tās ir pilnvarojusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 2. panta 1. punktu.
- (6) Kabotāžas pārvadājumi, ko Savienībā veic trešo valstu pārvadātāji, kam nav Kopienas atļaujas, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 1073/2009, ietekmē autobusu pārvadājumu iekšējā tirgus darbību, kas noteikta minētajā regulā. Tādēļ ir nepieciešams, lai Savienības likumdevējs saskaņā ar LESD 91. pantā minēto likumdošanas procedūru piešķir LESD 2. panta 1. punktā minēto pilnvarojumu.

⁽¹⁾ OV C 14, 15.1.2020., 118. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2020. gada 13. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2020. gada 3. jūnija lēmums.⁽³⁾ OV L 114, 30.4.2002., 91. lpp.⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006 (OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.).

- (7) Itālija 2018. gada 7. februāra vēstulē lūdza Savienības pilnvarojumu noslēgt ar Šveici nolīgumu, kas atļauj veikt kabotāžas pārvadājumus, kad tiek sniegti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem Itālijas un Šveices pierobežas reģionos.
- (8) Kabotāžas pārvadājumi ļauj palielināt transportlīdzekļu slodzes koeficientu, kas palielina ekonomisko efektivitāti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumiem ar autobusiem. Tāpēc ir lietderīgi atļaut šādus pārvadājumus, kad tiek sniegti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem starp Itāliju un Šveici abu valstu pierobežas reģionos. Tas varētu vēl vairāk stiprināt minēto pierobežas reģionu ciešo integrāciju.
- (9) Lai nodrošinātu, ka attiecīgie kabotāžas pārvadājumi pārmērīgi nemaina autobusu pārvadājumu iekšējā tirgus darbību, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1073/2009, atļauj veikt kabotāžas pārvadājumus būtu jāpiesūst ar noteikumu, ka nenotiek diskriminācija starp pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā, un ka netiek traucēta konkurence.
- (10) Tā paša iemesla dēļ kabotāžas pārvadājumi Itālijas pierobežas apgabalos būtu jāatļauj tikai tad, kad tiek sniegti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem starp Itāliju un Šveici. Šim nolūkam šajā lēmumā ir nepieciešams definēt Itālijas pierobežas reģionus, tā lai pienācīgi ņemtu vērā Regulu (EK) Nr. 1073/2009, vienlaikus ļaujot palielināt attiecīgo pārvadājumu efektivitāti,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Itālija tiek pilnvarota vest sarunas un noslēgt ar Šveici nolīgumu, kas atļauj kabotāžas pārvadājumus Itālijas un Šveices pierobežas reģionos, kad tiek sniegti pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem starp abām valstīm, ar noteikumu, ka nenotiek diskriminācija starp pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā, un ka netiek traucēta konkurence.

Par Itālijas pierobežas reģioniem pirmās daļas nozīmē uzskata Pjemontas un Lombardijas reģionus un Valles d'Aostas un Trentīno-Alto Adidžes autonomos reģionus.

2. pants

Itālija informē Komisiju par nolīguma noslēgšanu, ievērojot šā lēmuma 1. pantu, un paziņo Komisijai minētā nolīguma tekstu.

Komisija par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2020. gada 18. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
D. M. SASSOLI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
N. BRNJAC

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV